

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת בראשית

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש חשוון שנת תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות. לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תוכן הענינים

- 5.....הקדמה לספר זוהר תורה בלשון הקודש
- 15.....מפתח ההסכמות
- 16.....לזכרון נצח
- 17.....הסכמות גאוני וצדיקי הדור הי"ו [זיע"א]
- 29.....הסכמת המחבר בלב נדכה ידבר
- 45.....תוכן הענינים לספר זוהר תורה בראשית
- 3.....ספר זוהר תורה בראשית

הודעה משמחת לכלל ישראל

בס"ד יצא לאור ס' האדרא השלם מחולק ללימוד חודשי (4 דק' ביום) וללימוד שנתי (18 שניות ביום), עם 6 ספרים חדשים.
 נתרמה כמות מצומצמת [לע"נ קדושי איתמר] לחלוקה חינם
 ללומדים בימי הפורים (יג, יד, טו), ובימי הפסח (יד, טו, טז),
 וללומדים בשישי ושבת. ולביהמ"ד, ישיבה, ת"ת, שילמדו האדרא

"מפעל הזוהר העולמי" נחל לכיש 24/8 בית שמש, פקס: 02-9951300

מי לה' אלי!!!

ובני ישראל עשו כדבר משה - ולתת עליכם היום ברכה
 משה רבינו צועק ומכריז; עתה בארץ הגלות צריך רופא
 חכם, ומיהו הרופא החכם? "הרשב"י זי"ע", ומצוה אותנו
 הרעיא מהימנא ללמוד זוהר הקדוש דווקא, שתורת
 הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ולא לתת
 מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריט.).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת
 נח (תיקז"ח ע"ב ע"ד, זהר נשא). נצולים מכל פגעים רעים. (תקי"ז, כגן
 היק). זוכים להשפעת הקטרוגים, מבטלים את הקלפות ומביאים
 את המש"ח (הגר"א-אבן שלמה, חסד לאברהם, דגמ"א שמיני) מטהר
 ומקדש הנפש. (פלא יועץ). מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח
 גדול ליוצרים (מק"מ לתיקו"ז). **בחול:** שעה אחת כמו שנה שלימה.
בשמחה: אסף שנה, **בצער:** מאה אסף שנה. **בשבת:** מקבלים שחר
 על שעה אחת: אסף שנה תורה. **בשמחה:** מליון שנה. **בצער:** מאה
 מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורח"צ, אבדר"נ). הם בלבד זוכים
 שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוהצירא, "בגדי השדר"). רק
 הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים
 לקבל פני שכ"נה, וימרואי פני המלך (ר"א אזולאי, פר"א). דע שמי
 שנשמתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה (רבי יהודה
 פתיא). **מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים את הזהר
 הקדוש... ובודאי זוכים לגאולה בקרוב בלי חבלי משית.** (סגלת ישראל
 מ' ז). המש"ח כש"בוא יאמר על כל הזוכים ללמוד זוהר הקדוש:
 "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם!". **ישלם ה' פעלך ותהי
 משכרתך שלמה מעם ה' אלקי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפי**
 (רות ב' י"ב).

הקדמה לספר זוהר תורה בלשון הקדש

דבר המוציאים לאור

ימי הגאולה ו'פעמי ה'משיח מחכים בפתח וכלנו מצפים להבטחת הנביא (מ"כה ז' ט"ו):
 "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכתב על כך הש"ה הקדוש, וזה לשון
 קדשו: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור
 האחרון בסוף הימים, שאז תגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא
 הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש
 אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד
 שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח וקדם המילה, כן הגאלה העתידה לא יהיה
 הגאלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה
 מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

**א. בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל באהבה
 וברחמים ללא צרות ויסורים**

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברכ חסדו לעמנו עם סגלה,
 והוא ספר הזהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא האלקי רבי
 שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש
 מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר
 הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה
 נגלה לרבי שמעון בר יוחאי וחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה
 של מעלה.

**ב. כך אומר משה רבנו עליו השלום: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש,
 יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!**

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, בזהר הקדוש פרשת
 נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ובאור
 הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים
 ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ג. משמים הספימו לכד!

ואף משמים הספימו לכד! ובתקוני הזהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב, נתגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך פד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגינה, וקראתם דרור בארץ". ובאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכות החבור הזה יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

ד. אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גומ

וכמו שרבינו הקדוש הרמח"ל, [רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד], תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גומ, כי אני אלמלא נתמשר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אינו כמותה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל". ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מקמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכת הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרוב הגאולה ברחמים.

ה. מעתה יוכלו להתאחד כל ציבוי"ראו ישראל וללמד בנקל את הזהר הקדוש ולהנות מזיו נעם הרשב"י וחבריו הקדושים

ישמחו השמים ותגל הארץ! בהגלות נגלות הזהר הקדוש בלשון הקודש, וכל הרואים אומרים ברקאי, והלומדים מברכים ברכת הנהנין, וכל בר בי רב יוכל

[א] ציבור ראשי תבות: צדיקים ישירים בינונים ורשעים.

[ב] השמים אלו התלמידי חכמים, והארץ, אלו שאר העם כמבאר בספרי הקדמונים (נעם אלימלך ועוד), כאשר כל העם באחדות ובאגודה אחת לעשות רצון אבינו שבשמים וללמוד תורת הרשב"י עליו השלום - הזהר הקדוש, שעל ידו יצא מהגלות ברחמים.

מעתה ללמד בנקל את הזוהר הקדוש, ולהנות מזיו נעם פרושי רשב"י וחבריו ולהתחמם בשלהבת הקדושה הגנוזה בחבורם הקדוש, שהיה סתום וחתום בפני ההמון אשר לאו כל מוחא יוכל להשיגם.

והנה עתה זכינו, בחסדי ה' יתברך ויתעלה אשר הגדיל עלינו לצלול למים אדירים, ולהאיר את כל ספר הזוהר הקדוש, אשר פלו פנינים יקרות וים גדול ורחב ידים, שם רמ"ז אין מספר, חיות הקודש שרפים ואופנים, וכל ישראל אחים חברים יכנסו לחבור הקדוש הזה "ורשות נתנה לאלו הנשמות שגורשו ממקומם לידיך בזה החבור" (תקוני זוהר דף א' עמוד ב') לשאב ממעינות המוסר והחזיק שבזוהר הקדוש ולחסות בצללו כנפי השכינה הקדושה. ותפילת דוד המלך עליו השלום (תהלים פקק ל"ו פקק ח"י"א) "מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיד וצדקתך לישרי לב". תעמד לכל ההוגים בספר הקדוש הזה לעולמים, אמן כן יהי רצון.

ו. הזוהר הקדוש הוא אור הגאולה האחרונה

מן המעין הזה ישקו כל העדרים בספר הזוהר הקדוש אשר הוא "אור הגאולה האחרונה" (תקוני זוהר דף א' עמוד ב') ואשר האיר פני תבל "בסוף הימים, בדור האחרון" (תקוני זוהר דף ק"א עמוד ב'), כדי להטעים את ישראל "מאילן החיים" ואשר "על ידו יצאו מן הגלות" (זוהר חלק ג', דף קכ"ד עמוד ב'). וכבר אמרו גדולי הקדמונים שלמוד הזוהר הקדוש בלשונו בלבד, אף על פי שאינו יודע מה הוא אומר, מסגלת לזכור הנשמה, (אור צדיקים לד"מ פארפוש א', עמוד התפלה ט"ז, החיד"א, פלא יועץ, רבי חיים פלאג'י, ז"ע, ועוד) כמשל הנכנס לחנות של בשם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו" (דגל מחנה אפרים, לקוטים ד"ה ישקני). "וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, שיעשה תקון גדול למעלה

[ג] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש בגימטריא (1679) כמגן "בסכות תשבו שבעת ימים" [באור: "וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלמוד הזוהר הקדוש, נצצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה ציתה עלינו בסכת תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק].
למוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא פסקה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח) "ה" אד-ני עז שועתי סכתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (יבמות דף ע"ח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזוהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומספך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות).

אשר אי אפשר לשערותו" (בסא מלך מ"ג ט'), ועוד כתב שם דלמוד שעה אחת בזוהר הקדוש עולה לערך למוד שנה בשאר חלקי התורה הקדושהו".

ז. למוד זוהר הקדוש מכנים חשק גדול ללמוד התורה, ולתפלה בכונה

כי הלמוד הקדוש הזה בספר הזהר הקדוש - מכנים חשק גדול ללמוד התורה והתפלה בכונהו", שמחה בעשיית המצוות, ובעקר - אמונה נפלאה בהשם יתברך ובתורתו

[ד] דע כי הזהר הקדוש בו נכנסים לפני המלה ה' יתברך, ואין דרך בעולם לראות פני המלה יתברך אלא על ידי למוד זה, כיצד? הזהר הקדוש מורה על מציאות בוראנו יתברך ושהכל תלוי בו, ותכלית השערים והמפתחות שבו נכנסים לשם יתברך הוא למוד הזהר הקדוש, ובלמוד זה ישפע לכל הספירות הקדושות, מטובו של ה' יתברך מלמעלה למטה. וכתב הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע בפרושו על פרקי אבות (פרק א משנה ג) וזה לשונו: ויהי מורא שמים עליכם, אפשר לומר כי יש הפרש רב בין מעשה בעלי החכמה והסוד לעמי הארץ, כי החכם בטוב פונתו כאשר כון בתפלתו תתעלה נשמתו בהתעוררותו ממדרגה למדרגה, ומסכה לסכה, עד שתגיע ותרצה ותראה לפני קונה ותדבק במקורה במקור החיים, ואז ישפיע משם שפע רב, ויהי הוא כלי ומקום ומוכן להשפעה, וממנו יתחלק לכל העולם, כנזכר בזוהר פרשת תרומה, עד שתדבק בו השכינה, וזהו שאמר "ויהי מורא שמים עליכם" כלומר, שאור השכינה עצמה היא נקראת "מורא שמים" תהיה שורה עליכם, ואתם תהיו כסא לה, ועליך יורק השפע הנזכר, כי אתה הוא במקום הצנור הגדול, במקום צדיק יסוד עולם, ואינו כן המכון בפשט הדברים ואינו מכון על דרך הסוד כנזכר בזוהר פרשת חקת, שלא יכנס לראות פני שכינה ואם יענו אותו, הוא על יד שליח מבחוץ, כי הוא בהסתר פנים עד כאן לשונו הקדוש.

[ה] איך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להגאל במהרה?: רבי חיים ויטאל והכסא מלה כותבים: שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (בסימן קנ"ה), דגם הלומד זוהר הקדוש בגירסא כלמוד הקבלה יחשב לו, ומרן הבן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עד כאן לשון קדשו. והאורחות צדיקים אומר שכל מצוה ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אלה. נמצא ששעה אחד בשבת קודש שווה למוד אלה פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שוה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו זי"ע: כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

החלש יאמר גבור אני :

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן לומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שוה מליון שנה תורה. וכך יקום בנו דברי הנביא יואל (ד' י) "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המש"ח ברחמים.

[ו] כתב בספר לקוטי הלכות למוריניו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - (הלכות

הקדושה כן העידו גדולי הדורות, ואשר יטעם ויחוש החי אי אפשר להכחישו. "והוא מקור לכל ספרי יראים, וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת ה' התמימה" (מכתב בעל ה"עטרת צבי" להרה"ק מאפסטא צוק"ל). "ומי שיודע ספר, ומבין דברי זוהר הקדוש הפשוטים, ימצא בו טוב טעם ודברים מתוקים מדבש, מוסרי השכל שמושכים לב האדם לאביו שבשמים" (פלא יועץ ערך זהר) "הנה כי כן, ראוי לכל אדם ליקח לו ספר זוהר הקדוש, ולא יעבור מלקרא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם, כדי שלא ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה, שהוא רעה גדולה, פידוע (שם), ועוד אשר למוד הזוהר הקדוש גם בפשוטו יחשב לו כמחדש חדושים נפלאים בתורה (פלא יועץ ערך חדוש)¹¹, ובונה בשמים עליותיו כידוע לידעי ח"ן.

ובכר הורו צדיקים וגדולים, ומתם: הגה"ק רבי יעקב מליסא צוק"ל וזה לשון קדשו:
"בכל שבת תקבעו ללמד שעור זוהר הקדוש" (הנהגות ג) וכן העיד הגה"צ רבי יוסף

ראש השנה הלכה ו), וזה לשונו: הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתי הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבועים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

[ז] בזהר הקדוש כתוב שכל אחד חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקדוש ברוך הוא שואל לנשמה מה חדשה ואם לא חדש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי למוד הזוהר הקדוש בשבת מלבד שעולה לערף אלה שנה, ובשמחה למליון שנה, ובספורים כפול מאה (גם צער כבישת היצר נחשב לספורים), זאת אומרת שעה אחת בשבת קודש שנה מאה מליון שנה תורה. עוד יחשב לו כמו שחדש חדושים בתורה, ובכך ימצא תקון ונחת לנשמתו. "על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח עמוד ב): אמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו המושלים ביצרם בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עד כאן לשונו. וכל מי שעניו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

ספור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיר הקדש: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, נצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. - וספר לי על כך. אמרתי לו שכשלומו מדי בשמחה, זה שנה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת. - בואו וראו מחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, מקים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

בלוֹד וצ"ל, כי ה"חפץ חיים היה מעודד ומזרז, גם לבחורים, ולכל היהודים בשוה, ללמד בכל שבת את הזהר של אותה פרשה ואמר על למוד הזהר הקדוש שאין הגבלה ללומדו כי רבו מדרש (הוספות "בגן יוסף" ל"סוד יוסף").

ורבנו מרן החזון איש זכר צדיק לברכה הורה לשואליו ללמד זהר כספר מוסר, ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובספר מעשה איש מובא, (שבדוד על מרן הגאון הקדוש החזון איש ז"ל): שאמר: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

ויש עוד אתנו מדברי גדולי הדורות, ואין כאן המקום להאריך.

ואם עד כה לא היה כל אחד מסגל לכהן, הרי עתה, על ידי הוצאה זו של דברי הזהר הקדוש המלוקטים והערוכים על הפרשה בלשון הקודש, מלה במילה - הרי שלחן ערוך ועליו סעודה השוה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמד את פרשת השבוע יחד עם הזהר הקדוש, כרצון גדולי ישראל, ולהחיש הגאולה ברחמים.

אודה ה' בקהל רב ובתוך רבים אהללנו שזכינו למהדורת פאר זו של לקוטי הזהר על הפרשה ערוך בלשון הקודש, באותיות מאירות עינים, בפסוק ובניקוד מלא, למען ירוץ הקורא בהם, וכדברי הזהר הקדוש שהאותיות הן הגוף והנקודות הם הרוח - שמתנענעות אחריהן כחילים אחר מלכיהם (זהר חלק א' דף ט"ו עמוד ב'), וכמבאר בכתבי האריז"ל דהטעמים - נשמה, נקודות - רוח, והאותיות - גוף.

והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חרות, שכל העוסק בתורה נעשה בן חורין¹, הן אמת כי בתחלה יראנו לגשת אל הקודש ולתרגם את הזהר ללשון הקודש, אך כבר קידמנו גדולים שתרגמו הרבה מן הזהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש, ולא מחו בידם כל עקר.

[ח] ובפרט למוד הזהר הקדוש שמציל מיצר הרע, כמו שכתב הגר"א זכרוננו לברכה: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פרוש הגר"א על משלי ה' י"ח). וכתב באור החיים הקדוש דרק למוד תורה לשמה הוא מציל מיצר הרע, וכתוב בספרים הקדושים ובראשם המאור הגדול רבנו הרב ר' חיים ויטאל זי"ע דרק הלומד פנימיות התורה נקרא תורה לשמה, (ועין אור הזהר השלם באריכות מעוד גדולי הדורות שצאו על כף), וממילא דאין עצה להנצל מיצר הרע אלא על ידי למוד הזהר הקדוש ובפרט בדורות נמוכים אלו, כמו שכתב המקבל רבי יעקב צמח זי"ע (מגורי האריז"ל), דדוקא לדור האחרון נצרך ביותר את למוד הזהר ופנימיות התורה בגלל התגברות הקלפות רח"ל, ואין מה שיצילנו אלא למוד זה. פנימיות התורה הם חיים לנפש: פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אכן שלמה פרק ח' אות כ"ו).

עקר הגאולה בלמוד הקבלה: הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אכן שלמה פרק י"א אות ג').

ומי לנו גדול מהגאון הקדוש רבי חיים חזקיהו מדיני זי"ע, בעל ה"שדי חמד" (בהספדתו
 1899 "זהר תורה") שסלק כל צד חשש מלתרגם את הזהר ללשון הקודש, כדלהלן:

בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש,
 מארמית ללשון הקודש. אם כי יש גם דעה הפוכה שהזוהר הקדוש הוא תרגום
 של ספר הבהיר שהנו חבור קדום מאד, אך ה"שדי חמד" נוקט ללשון ראשון עקר, וראיתו
 היא מכף שספר הבהיר אשר לשונו דחוקה, וזאת משום שלא רצה המצתיק לשנות
 מדברי הזוהר בלשון הארמית, ומוסיף וכותב שמכל מקום אינו ספק כי היה קיים בזמן הרב
 הקדוש ר' חיים ויטאל ספר זהר בלשון הקודש, שכן בפרושו על זהר בראשית (ד' 97 ל"ה
 עמוד ב') הזכיר רבי חיים דברים מן הזהר תוך ציון מקדם: "זהר לשון הקדש".

כמו כן כמה גדולים¹⁰ תרגמו חלקים נפרים מן הזהר הקדוש ללשון הקודש והידוע
 והמיחד הוא הגאון המקבל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מקהלה קדושה פראג
 - בעל הפרוש "אמרי בינה" על הזהר הקדוש, שחי בזמנו של ר' חיים ויטאל - אשר
 חבר ספר מפלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו
 בזהר הקדוש באורים על התורה בדרך הפשט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן
 התורה, מקום מוצא דברי באור הפתוב ההוא בזהר - כלשונו כהקדמתו.

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסבה שהניע אותו לשנות מהלשון המקורית של
 הזהר הקדוש ללשון הקודש, וזה לשון קדשו: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו

[ט] מדברי הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ר"מ בישיבת "שער השמים"
 ללמוד תורת הנגלה והנסתר, פעיה"ק ירושלים תובב"א.

וזה לשונו: ... ובחוד שהשכילו להוסיף עליהם את כל נגלות הזהר הקדוש מתרגמים
 ללשון הקודש שבו יזכו להחדיר רוח טהרה ורוח הקדושה של הזהר הקדוש, שהוא
 חשוב מאד ודבר בעתו מה טוב הנצרך מאד, בפרט בדורנו דור עקבתא דמשיחא כאשר
 החשף יכסה ארץ, והזהמא אכלה כל חלקה טובה, שתפקידנו בזמנים אלו להרחיב גבולות
 הקדושה ולהרבות אור שידחה את החשך והעלטה השוררים בארץ.

ויעצם הענין של לקוטי נגלות הזהר הקדוש ותרגומו ללשון הקודש, להדפיסם ולהפיצם
 בעולם אין צריך להסקמת ידי ודכוותי, אחרי שכבר הספיק לכה הגאון הק' שר התורה
 וכו' וכו' רבי חזקיהו מדיני בעל מחבר הספרים הנפלאים "שדי חמד", שכתב על זה
 תשובה מבררת, להגאון המפרסם רבי יהודה ראזנבערג זצ"ל, ... ואין זה בגדר המתר
 בלבד, אלא בגדר של מצוה רבתא, ובמיחד בדור הזה, כאמור.

ואברכם שיצליח ה' דרכם להדר ולפאר הדר זינה של התורה הק' והזהר הק' שעל ידו
 יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויזכו לשפע טובה וברכה, לרב נחת וקדושה בכריאות גופא
 ונהורא מעליא ואף טוב וחסד ירדפום כל הימים.

בכו"ח לכבוד מפיצי תורת הנגלה והנסתר

יעקב מאיר שכטר

(מתוך הסכמה על זוהר לשון הקודש על החמש - מקראות גדולות הבהיר)

[של הזהר] בלשונו כהיותו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזהר הם סתומים וחתומים לרב המון בני העולם... בכן אמרתי להעמיד חבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה... באשר כל דברי הזהר יהיו בעזר ה' יתברך פתוחים ומבארים לעין כל הרואים וקוראים בו"

הרי שלא מצא הגאון הנזכר לעיל שום פסול בתרגום הזהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזהר הקדוש - למען יקל יותר להבין את תכן דברי הזהר הקדוש.

יש לציין כי חבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה' אלפים שס"ט - זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלבוש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בנעימים בשמעי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלומות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" פשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקדש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל.

ועתה זכינו להוציא לאור את לקוטי הזהר אשר ערך הגאון הצדיק המקבל "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מורשה, שהיה מגדולי מתרגמי הזהר הקדוש, וחבר את ספר "זהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ד, בו העתיק הרבה מנגלות הזהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזהר ואת תרגומו.

בשנת תרנ"ב כשעמד הגר"י רוזנברג להדפיס את ספרו "זהר התורה", התלבט רבות אם מותר לתרגם את לשון הזהר ללשון הקודש וכתב לגאון ישראל והדרו, רבי חיים חזקיהו מדיני, בעל ה"שדי חמד" צוק"ל, ושטח לפניו את ספקותיו ושאל:

א. אולי נכתב הזהר הקדוש בכונה תחלה בלשון הארמית, כדי להסתירו מהמוני העם, שלא יבינו את הנכתב, כדברי חז"ל (תגינה, דף ר"ג עמוד א'): "כבשים ללבושך (משלי כ"ז) - דברים שהם כבשונו של עולם [סתרו של עולם - רש"י] יחיו תחת לבושך".

ב. שמא יש טעם כמזכיר בכך שהזהר הקדוש נכתב בלשון ארמית כמו למשל, נסח הקדוש.

ה"שדי חמד" שלל מכל וכל את חששותיו של הגר"י רוזנברג, ובתשובה מנומקת היטב השיב לו כדברים האלה:

א. החשש שמא נכתב הזהר בלשון הקדש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להפך, הזהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה פונה תוכל להיות בזה להסתיר

יסודות האמונה מן העולם?! ואדרבא - הלא אין דבר שיצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה!

ב. הלא כבר היה מעולם זה מתרגם ללשון הקודש.

ג. הלא גדולי ישראל חפרו פרושים על הזוהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דוקא כדי לגלות את הזוהר לעולם.

ד. אם מתרגמים רק את נגלות הזוהר, כדי לבאר בהם את המקראות על דרך הפשט, שוב אין החשש של "כבשים ללבושך", שהרי דרש זה נאמר רק על מעשה מרפכה.

ה. לא היה שום טעם כמיום בכתיבת הזוהר הקדוש מארמית דוקא, דלשון הארמית אינה קדושה יותר מלשון הקודש.

ארמית שמשה דוקא כשפת חלין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדשה התקנו בשפה זו, רק בשביל שיוכנו לכל. כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פרוש המלים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזוהר יחבר בלשון הקודש המוכן לנו יותר...

ובפרשת תרומה מביא [הזוהר] ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואלו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תקנו לומר קדיש בלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא אחרא שמוכן להם.

ואמנם בספר "מדות דרשב"י (סוף חלק א') הביא מספר אור החמה (על הזוהר חלק א' דף ט: ט) משם הרמ"ק, וזה לשונו: והרשב"י עליו השלום היתה כוננתו לטובה, דהינו להכניע הקלפות בלשונו, כי טעם הקדיש בתרגום, עד כאן לשונו (ועינו שער הפונות דף ט"ו א'), אך הוא רק לנתינת טעם לשבח מענין האמירה בלשון תרגום, אך בודאי מעלה גדולה לתרגם הזוהר בלשון הקודש שמבינים כל העם, כי בכך יוכלו להבין בנקל, ומעלת הלמוד בהבנה אין ערך לו, ובפרט חלק הנגלה והמוסר של הזוהר, שבזה יתעורר ויתלהב לבו לעבודת השם יתברך, ויתמלא חשק ללמד כל חלקי הפרד"ס בסיעתא דשמיא.

הרי שלא רק שמתר לתרגם את הזוהר ללשון הקדש, אלא דוקא מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כי בלינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדרבא, קדשה יתרה בלשון הקודש. שמחוברת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלמוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התרוצים בפני הוצר הרע), בכך פלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה", וכדברי הרע"א מהימנא בזוהר פרשת פנחס (רי"ט עמוד א') "כל שכן בוצינא קדישא דנהיר חקמתיה בכל דרין דהו אבתרה, אל תתנו דמי לקודשא בריה הוא באורייתא עד יערה עלינו רוח קודשא", הרי לנו שמצוה אותנו הרע"א מהימנא ללמד בזוהר הקדוש דוקא

שתורתו של הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו". ויקוים בנו נבואת הנביא מלאכי: "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות" (מלאכי פרק ג' א'), יראו עינינו וישמח לבנו, על גאולתינו ועל פדות נפשנו בגאלת עולמים במהרה בימינו אמן.

[י] "זוהר תורה" בגימטריה = 928 = גלות השכינה = העתיד שלי = "דוד מלך ישראל חי וקים" לרמז שבלימוד ספר קדוש זה נפדה את השכינה הקדושה מהגלות, ונזכה לעתיד לבוא בביאת המשיח בקרוב ותחייתה עינינו לראות את "דוד מלך ישראל חי וקים" כמו שכתוב (ירמיהו פרק ל', ט-י) ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם. ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעה מרחוק ואת זרעה מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנו ואין מחריד:

ואם נכתוב זהר בלי ו' יהיה הגימטריה של זהר תורה = 328 אור התורה = "כי תצא למלחמה על אויביך" = מה יהיה עם המצב הכלכלי שלנו? שבלימוד הזוהר הקדוש יזכו לאור התורה ובו ננצח את האויב הפנימי והחיצוני, ונזכה לשפע פרנסה כמו שכתב מרן הבן איש חי בפרשת אחרי מות (חלק דרושים) ד"ה והיתה זאת לכם לחקת עולם... וידוע כי התורה מרבה שפע המזון בעולם ויסתלק הדוחק לכך מכוונת בשם לחם... על כן זאת סימן להרוחת הפרנסה שאוצר הבית מלא ואינו ריקן, עין שם.

מפתח ההסכמות

- הסכמות - תשובת הרב הגאון הגדול שר התורה אביר הרועים המפורסם בכל קצוי ארץ וכו' מרן חיים חזקיהו מדיני המכונה חח"ם זצללה"ה בעל מחבר ס' "שדי חמד" אשר כתב אלי אודות ספרי זה.
- הסכמת הרב הצדיק המפורסם בכל קצוי ארץ קדוש עליון נזר ישראל כקש"ת מרן אריה ליב אלטר זצוקל"ה האדמור מגור, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש חסידא ופרישא רועה ישראל כקש"ת מוה"ר אברהם איגר שליט"א מלובלין, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול מופת הדור תפארת ישראל כקש"ת מוה"ר מאיר יחיאל שליט"א ראב"ד באסטראווצי, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי יצחק ברי"א ז"ל הכהן פייגענבוים, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי משה נחום ירושלימסקי האבדק"ק קיעלץ והגליל מח"ס מנחת משה, ברכת משה, באר משה, לשד השמן, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי שלום מרדכי הכהן אבד"ק ברעזען בעהמח"ס משפט שלום על החו"מ ודעת תורה וגלוי דעת על היו"ד והגהות על האו"ח ושו"ת מהרש"ם, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי משה טווערסקא - ראחמיסטריווקא, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי זאב בהרב אדמו"ר המפרסם ר' יוחנן זצוקלה"ה החונה בק"ק ראחמיסטרביקא, [זיע"א].
- ואלה דברי הני תרי צנתרי דדהבא המאורות הגדולים הצדיקים הקדושים מגזע תרשישים ואראלים בני הרב הצדיק הקדוש בוצינא דנהורא וכו' מק"ק באהוש זצוקלה"ה, הלא המה הרב הצדיק הקדוש וכו' כ"ק אדמור הר"ר ישראל פרידמאן שליט"א החונה בק"ק באהוש, [זיע"א].
- והרב הצדיק הקדוש וכו' כ"ק אדמו"ר הר"ר משה ליב פרידמאן שליט"א החונה בק"ק פאשקאן, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי חיים ברלין יעליסאוועטגראד, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי אלי חיים מייזל האבד"ק לאדז והגליל, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש גאון עולם אביר הרועים נזר ישראל ותפארתו וכו' ה"ה כ"ק אדמו"ר הר"ר שלום דוב שניאורסאן שליט"א מלובאוויטש. [הרשב"ב זיע"א]
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי ישראל בערגער האבד"ק בוקארעסט והגליל בעהמח"ס רצון ישראל, ילקוט ישראל ולשון ישראל, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי אורי שרגא פייבל טויבש האבד"ק יאסי והמדינה, בעהמח"ס שו"ת אורי ושעני קמא ותנינא, משנה כסף על הרמב"ם ז"ל, אמרי שפר עה"ת, ישועות ישראל על הגדה ש"פ והגהות הש"ס והאלפסי ז"ל, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי א.א. הרכבי, [זיע"א].
- הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול רבי יעקב מזאה, [זיע"א].

תהלת ה' ידבר פי על רב טוב אשר גמל עמנו להוציא מחשבתי אל הפועל. כי ימים

לזכרון נצה

ושנים טפחתי ורביתי את הרעיון הקדוש בלבי שאזכה להוציא לאור מחדש את הספר הזהר הקדוש בהעתקת עברית פרי יצירתו של זקני הרב הגאון עטרת תפארת ישראל כקש"ת מוהר"ר יהודה יודל ראזענבערג זצ"ל, אשר זכרו הקדוש חי לא רק בלבי בלבד, אלא גם בלב כל אחד ואחד, אשר הכיר אותו וידע את תורתו וחכמתו.

ברגשי כבוד הנני מקדיש את הדפסת הספר הזהר הקדוש בהעתקת עברית מחדש למען הזכרת נשמת אבותי היקרים.

את נשמת אדוני אבי מורי החסיד המפורסם לשם ולתהלה כש"ת מוה"ר שלמה זאב יוסף גלאסס ז"ל, למען ימלא את חובתי חוב בן לאב אשר זכרונו הקדוש יקר בלבי, ולמען לזכות בו את הרבים.

ולמען הזכרת נשמת אמי מורתי האשה היקרה אשת חיל מרת העסיל ז"ל, בת הרב הגאון המחבר הזהר הקדוש בהעתקת עברית מוהר"ר יהודה יודל זצ"ל, שהיתה ידועה לתהלה ולתפארת בצדקתה, ושאיפת חייה היתה לגדלנו על ברכי התורה.

ואבקש מאת השי"ת הזוכר חסדי אבות שזכות זקני הרב הגאון המחבר זצ"ל, וזכות אבותי הקדושים יעמוד לי שאזכה להוציא לאור גם שאר החבורים מן זקני הנ"ל, ולזכות לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות, בנחמת ציון וירושלים במהרה בימינו, אמן.

מאתי צבי יצחק גלאסס, ברוקלין, נ.י.

הסכמות גאוני וצדיקי הדור הי"ו [זיע"א]

תשובת הרב הגאון הגדול שר התורה אביר הרועים המפורסם בכל קצויו ארץ וכו' מרן חיים חזקיהו מדיני המכונה חח"ם זצללה"ה בעל המחבר ספר "שדי חמד" אשר כתב אלי אודות ספרי זה:

בה"י יום ה' לסדר למען ייטב לך והארכת ימים לפ"ק.

ייטיב ה' כתיבה וחתימה בספרן של צדיקים לאלתר לכבוד הרה"ג המפורסם סיני ועוקר הרים, המאיר לארץ ולעליה דרים, בחיבוריו היקרים, אמרותיו טהורים, מימיו מים אדירים, לחמו לחם אבירים, כש"ת מוה"ר יהודה ראזענבערג, יפוצו מעינותיו מעיני החכמה בעיר ווארשא המעטירה, נרו יאיר באורה, זו תורה, כאור החמה ברה:

אחרי דרישת שלום כבוד תורתכם הרמה כמשפט אודיעהו מקבלתי די שדר לן מר מכתב לחזקיאוי בצירוף ספרו "ידות נדרים" ובצירוף הקונטרסים של העתקת זוהר הקדוש ללשון המדרש אשר ברצון כבוד תורתו להוציא לאור פירוש זוהר הקדוש על התורה מלוקט ומסודר על כל פסוק ופסוק כמו שעשה בעל ילקוט השמעוני מן המדרשים, ויקרא שמו "זהר תורה" וכבוד תורתו דרש ידרש ממני הסכמתי, ואם כי קשה עלי לעת זקנתי לבוא בשער עם קסת הסופר, וגם כי בעיקר הדבר לא אבין למה כבוד תורתו ידרוש הסכמות על ספר כזה, כי האם דברי התנאים צריכים להסכמה דידן, אבל יען כי כבוד תורתו הפציר בי מאד לאמר שתלוי בזה הרמת קרן כנסת ישראל באמונתנו הקדושה, נאזרתי בשארית כחי להשיב לכבוד תורתו על כל פנים על ספקותיו ראשון ראשון:

על דבר אשר יחשוש כבוד תורתו בהעתקת זוהר ללשון הקדש מן הדרש של כבשים ללבושך וכו', אין אני רואה בזה שום חשש, ראשית הלא אין כבוד תורתו ראשון בזה, כי הלא זה ספר הבהיר הגדול יש דעות שהוא העתקת זוהר לעברית, ועל כן לקחו ממנו המאמרים החסרים באיזה מקומות בהזהר להשלים החסרון בסוף כל חלק וחלק, והוא ספר קדמון מאד ולא נודע מי עשה העתקה זו, אשר בשביל זה יש אומרים שהזהר נתחבר מתחלה בלשון הבהיר ונעתק מן הבהיר להזהר כדי שיהיה מובן היטב למדברים ארמית, אבל על דעתי כי נהפוך הוא, כי כל מבין יראה שיש כמה מקומות בספר הבהיר שלשונו דחוק, והדחק בולט שהוא משום שלא רצה המעתיק לשנות מדברי זוהר בלשון הארמי, וגם שם "הזהר" יוכיח שמתחיל בפסוק והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע, כי כך היה דרך המחברים הקדמונים לקרוא הספר על שם התחלתו, ולבעבור זה קראו למדרש המיוחס להתנא ר' נחוניא בן הקנה בשם ספר הבהיר יען כי נסתפקו אם באמת הוא מחובר, לזאת התחילו לקרות הספר על שם התחלתו בפסוק בהיר הוא בשחקים, כמובא בראבי"ה פ"ט, ומזה רבים טועים שמערבים דברים מן ספר הבהיר הזה לזה ואין יודעים כי שנים הם גם מובא בהגהות "דרך אמת" שעל זוהר מר"ח ויטאל זצ"ל וכן (בבראשית דף ל"ה ע"ב אות א') שמביא שם לשון הנמצא בזוהר לשון הקדש, הרי שהיה לפניו ספר זוהר בלשון הקדש, ויכול להיות שהוא ספר הבהיר הגדול, וגם פוק חזי כמה גאונים שעשו פירושים על זוהר על פי קבלה העמוקה וגם שאר

ספרי קבלה מאדירי התורה הכל בלשון הקדש ולא חששו משום כבשים ללבושך, וכמבואר בפסק הגאון ר' יצחק דלטאש זצ"ל, ומלבד כל זה הלא אני רואה שכבוד תורתו משמיט ענינים העמוקים ביותר כמו האדרות וספרא דצניעותא, ומגמת כבוד תורתו היא רק להעתיק ביאורי הזוהר הקדוש השייכים לפסוקי התורה, והלא ספר כעין זה כבר נתחבר בזמן בעל השל"ה ובעל הלבוש שנעתקו מאמרים קצרים מן הזוהר ללשון הקדש על ידי אחד קדוש ר' ישכר בער זצ"ל בעל הפירוש "אמרי בינה" שעל הזוהר ונקרא בשם "מקור חכמה". והגאונים הקדושים הנזכרים לעיל נתנו הסכמתם עליו בלי שום חשש, ומה שכבוד תורתו מוסיף מעלות יתירות להביא לשון הזוהר כמו שהוא ולהעמיד בצדו העתקה עברית, זאת באמת תאיר עיני הקורא להבין לשון הזוהר ותלמדהו לכנוס דרך שערי "זוהר תורה" גם בחדרים הפנימים של הזוהר, ואם כן אזדא לה לגמרי החששא של כבשים ללבושך מספר הזה, כי הדרש של כבשים ללבושך מובא בגמרא רק על מעשה המרכבה בלבד.

ועל כן אשר יחשוש כבוד תורתו אולי ילמדו בספרו העתקת לשון הקדש ולא לשון הזוהר, וכתב כבוד תורתו שאפשר שיש טעם כמוס שנתחבר הזוהר בלשון ארמית דווקא כמו הקדיש, וגם הביא כבוד תורתו דברי האזולאי, הנה על דעתי שמה שנתחבר הזוהר בארמית אין זה משום שרצו שיהיו הדברים סתומים להיות סתרי תורה, שהרי הזוהר הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה כונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם, ואדרבא הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב בכל מיני התחזקות כמו האמונה, וגם אין לומר שיש קדושה יותר בארמית מבלשון הקודש, דאדרבה בכמה מקומות בש"ס משבח בקדושת לשון הקודש ומשפיל לשון הארמי עוד יותר משאר לשונות, כהא דאיתא בסוטה ובבבא קמא תניא אמר רבי בארץ ישראל לשון סורסי למה, או לשון הקדש או לשון יוגית, ואמר ר' יוסי בבבל לשון ארמי למה, או לשון הקדש או לשון פרסי, ומובא בתוספות שם דברי הרבינו תם דלשון סורסי היינו גם כן לשון ארמי, הרי שהלשון חול שלהם היה ארמית, וכן דעת הרבה גאונים שכל מה שרצו שיהיה מובן לכל תקנו לומר בלשון ארמית כמו כל חמירא, וכן הקדיש בשביל קדיש יתום כדי שיוכל כל יתום לומר בנקל קדיש תכף באופן שיבין מה שאומר לטובת נשמת המת, וכן התלמוד נתחבר בארמית כדי שלא יהיה מקום לטעות בפירושו, כי הלשון קודש אינו עשיר בשמות ופעלים ויש הרבה שמות ופעלים שסובלים כמה משמעות ונקל לטעות, כהא דמגילה דאמר ר' יהושע בן לוי חייב אדם לקרות המגלה בלילה ולשנותה ביום וכו' סבור מינה למקרייא בלילה ולמיתני מתניתין זידה בימא, וכהא דפסחים דדרש רב מתנה אין לשין אלא במים שלנו למחר אייתי כולי עלמא חצבייהו וכו', ועוד כהנה רבות, ואם בדבר קטן של הויות דאביי ורבא כך, בדבר הגדול של מעשה מרכבה שהטעות בו הוא קלקול גדול מאד, וכהא דא"ל רע"ק כשאתם מגיעים אצל אבני שיש טהור הזהרו מלומר מים מים משום שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, לא כל שכן שהיו מוכרחים לדרוש ולכתוב בארמית דווקא, וכל זה לדידהו אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזוהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר:

והן לא נעלמו מעיני גם דברי הזוהר הקדוש בענין לשון הארמי, דבפרשת לך מביא בסתרי תורה על הא דאיתא שאין מלאכי השרת נזקקין בלשון תרגום, דרצה לומר שמבינים בלשון תרגום אלא שלשון זה נמאס אצלם מכל שאר לשון, ורק אצלם נמאס אבל האמת שאינו לשון נמאס אלא שכך צריך להיות כדי שלא יהיה למלאכים קנאה על ישראל באיזה ענינים, ובפרשת תרומה מביא דבלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה ולשון התרגום הוא לישנא דסטרא אחרא ולכך תקנו הקדיש בלישנא דסטרא אחרא בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא, והנה לפי זה יש לומר סברא רחוקה דאפשר גם בלמוד הזוהר שייכים ב' ענינים האלו שלא יתקנאו בנו המלאכים ובגין דיתבר חילא דסטרא אחרא, אבל מי זה לידנו יתקע שלמוד הזוהר ואמירת הקדיש זה כזה, ותדע שהרי

לא חששו על זה מעתיקים הראשונים הנזכרים לעיל, ובפרט שהשכל והסברא מחייב כן שעל זה שישראל לומדים סודות התורה בודאי אין קנאה למלאכים, וחילא דסטרא אחרא ודאי דמתבר על ידי כל מיני תלמוד תורה ופלפול התורה שבעל פה ונס אמירת תהלים מזמר עריצים ומכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה, אף שכל אלו בלשון הקודש נאמרים:

ומה שהביא כבוד תורתו דברי האזולאי לסמוך עליו שלמוד הזהר מסוגל לתקון הנשמה אף אם אינו מבין מה שלומד וכתב כבוד תורתו שאפשר שלשון הארמי גורם התקון, ואתפלא על זה כי אין שום סברא לומר שדווקא לשון ארמית מסוגל לזה, וכונת האזולאי מבואר מלשונו שהלומד בזה ומגיע לסודות העמוקים שאינם מובנים לכל לא יפסיק למודו, כי אף אם אינו מבין הסודות כראוי יש בלמודם תקון לנשמה, אבל לא שלשון הארמי דווקא גורם התקון, וגם איך סלקא דעתך לסמוך על זה שאין אנו מחויבים להשתדל בכל האפשרות ללמוד בהבנה כל מה שאפשר לנו להבין, האם נעלם מכבוד תורתו דברי זוהר הקדוש פרשת קדושים מענין למוד בלי הכנה שכתב, מי שרוצה ללמוד תורה ואינו מוצא מי שילמדנו והוא באהבתו לתורה מגמגם בה מגמגומא דלא ידע, כל מלה ומלה עולה והקדוש ברוך הוא שמח בההיא מלה ומקבל לה ונוטע לה סביב נחל העליון ונעשו מאלו הדבורים אילנות גדולים ונקראים ערבי נחל, הרי שהזהר הקדוש לא הזכיר בזה כלל לשון הארמי דווקא, וגם מובן שדברים האלו נאמרים רק על מי שאין לו שום תקנה ללמוד בהבנה, כאמור שאינו מוצא מי שילמדנו ואף על פי כן לא נעשה מלמוד כזה למעלה רק ערבי נחל בלבד שהוא הגרוע מן הד' מינים שאין להם לא טעם ולא ריח כידוע ואמת הדבר שגם זאת דבר טוב, אבל הלא נשמע מכאן שטוב יותר ויותר ללמוד בהבנה ומחויב האדם להשתדל בזה לחזור אחר רב להבינו, ואז יהיה נעשה מלמודו לא ערבי נחל אלא מור ואהליות, כמו שכתוב כאהלים נטע ה' כארזים עלי מים, ולדעתי לא נשתנה בענין זה למוד הזהר מן למוד הש"ס, ומצינו במס' ע"ז י"ט דאמר רבא לעולם ליגרס איניש אף על גב דלא ידע מאי קאמר, ומובן הדבר שכמו בלמוד הש"ס ודאי דמוטב ללמוד בהבנה כן גם בלומד הזהר ואין לחלק ביניהם, וכן בענין הדילוג אין לחלק ביניהם, ועל זה איתא במדרש רבה במדבר ר' ישכר אומר ודגלו עלי אהבה, אפילו אדם יושב ועוסק בתורה ומדלג מהלכה להלכה ומפסוק לפסוק, אמר הקדוש ברוך הוא חביב הוא עלי ודילוגו עלי אהבה, כיון שאינו מדלג מחמת שאומר שמועה זו אינה נאה רק מחמת קשה ההבנה:

ועל דבר שאלת כבוד תורתו אם יעמיד גם שמות התנאים בספרו או לא, הנה לדדי נראה בודאי דמוטב להזכיר שמותם, ומה שכבוד תורתו רוצה לסמוך על פירוש רש"י ז"ל שעל התורה שרוב דבריו לקוחים ממדרשים ולא הביא שם אומרו רק לפעמים מעט מזער, הנה על זה אעיר לכבוד תורתו שכיון שרש"י ז"ל אינו מביא הלשון כמו שהוא אלא בקיצור על כן לא זכר שם אומרו, וכן בודאי על זה סמך בעל "מקור חכמה" שלא הביא שמות התנאים יען כי קיצר המאמרים בלשון אחר, אבל יען כי מטרת כבוד תורתו שהעולם יתלמדו מספרו להבין לשון הזהר ולכך הוכרח כבוד תורתו להעמיד המאמרים בלשונם, לפי זה מוטל על כבוד תורתו להעמיד גם כן שמות התנאים, והאומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם, ועל ידי הזכרת השם מתעורר כח נשמה זו בגן עדן להיות שפתותיו דובבות בקבר ועל ידי זה מתחדש בדבריהם כח חדש בשעת הלמוד להיותם דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם:

והנני מוכרח להפסיק ולגמור מכתבי כי זה יום החמישי שאני כותבו מעט מעט בכל יום כי אפס כחי וגם שאני טרוד מאד בסדור הכתבים של שאר חלקי ספרי "שדי חמד". ועל כן קשה עלי מאד להשיב לכבוד תורתו על שאר השאלות שאינן כל כך עיקריות, וגם בזה יצאתי מגדרי רק למען החזק ידי כבוד תורתו שנטל עליו לזכות את הרבים בדבר גדול מאד, ואולי יעזור אבינו שבשמים

שעל ידי ספרו יתלהבו לבבות ישראל לעבודת הבורא יתברך שמו ותוארנה עיניהם באור האמונה המושפלת מאד בדור האחרון הזה הנקרא דור יתום, והנני בתודתי על ספרו "ידות נזרים" אשר כבדני בו, ואבקש מכבוד תורתו כאשר יעזור לו השם יתברך להוציא לאור ספרו "זהר תורה" ימחול נא לשלח גם אלי ספר אחד ואשלח תכף מחירו אם ירצה השם כאשר ישית עלי, וכעת יקבל נא כבוד תורתו ברכתי שיעזור לו השם יתברך להוציא מחשבתו הטהורה מכח לפועל בהרחבה גדולה וחפץ ה' בידו יצליח וירים קרן כבוד תורתו הרמה מעלה מעלה ויהי כזית הודו כנפשו הטהורה מכח לפועל בהרחבה גדולה וכנפש ידי הצעיר

חיים חזקיאו מדיני המכונה חח"ם
רב ומו"ץ בעיר הקדש חברון יעבב"א

הסכמת הרב הצדיק המפורסם בכל קצוי ארץ קדוש עליון נזר ישראל כקש"ת מרן אריה ליב אלטר זצוקל"ה האדמו"ר מגור

בהיותי אצל כ"ק אדמו"ר זצוקל"ה בעיר גור הראיתי לו איזה בויגען קארעקטען מספרי "זהר תורה" חלק בראשית ובקשתי מכבוד קדושתו הסכמה, ואחר שעיינ בו באיזה מקומות אמר לי בזה הלשון:

הן כל אנשי שלומנו יודעים היטב שאין דרכי ליתן הסכמות על ספרים חדשים, אמנם ספר כזה אין צריך להסכמה, כי האם דברי התנאים צריכים להסכמתנו ובודאי ראוי ונכון שילמד כל איש על כל פנים דברי המוסר וביאורי המקראות של הזוהר הקדוש מה שאפשר להבין, וכיון שהסכימו על ספר הזה גדולי הדור בודאי יבינו מעצמם כל נדיבי לב לתמך בידכם, והשם יתברך יצליח את דרככם: עד כאן דברי פה קדוש זי"ע ועכ"ל:

הסכמת הרב הצדיק הקדוש חסידא ופרישא רועה ישראל כקש"ת מוה"ר אברהם איגר שליט"א מלובלין

בעזה"ש".

הן בא לפני ידידי הרב הגאון החסיד המפורסם יר"א מוה"ר יודל נ"י שהי' רב בעיר טראלא וכעת בווארשא והראה לי ספרו "זהר תורה" ולאשר אני מכירו מנעוריו עיינתי בספרו וראיתי כי טוב להפיץ ספר הזה בתוך ישראל שילמדו בו להבין היטב דברי אש דת של הזוהר הקדוש, ובוודאי ימצאו תועלת טוב בספר הזה כמו שהסכימו גדולי הדור לכן קבלתי מן המחבר ספר אחד ושלמתי לו מחירו, וכן ראוי ונכון שכל איש יתמך בידי המחבר הזה למען יוכל להוציא לאור גם יתר החלקים:

דברי הכותב לכבוד התורה ולומדיה ביום טו"ב לחודש שבט דשנת תרס"ו לפ"ק פה לובלין
אברהם בהרה"ק מוהרי"ל איגר זצוקל"ה

הסכמת הרב הצדיק הקדוש הגאון הגדול מופת הדור תפארת ישראל כבוד קדושת מוה"ר מאיר יחיאל שליט"א ראב"ד באסטראווצי

ב"ה

הן ראיתי הספר "זהר תורה" חלק בראשית שהוציא לאור הרה"ג חו"ב צמ"ס יר"א וכו' מוה"ר יודל נ"י היושב על מדין בווארשא בעהמ"ס "ידות נדרים" והנה הוא טרח ויגע לצלול במים אדירים של הזוהר הקדוש והעלה פנינים לקבץ יחד כל הפירושים והענינים השייכים למקראות תורה הקדושה וסדרם בסדר טוב וגם הדפיס בצד לשון הזהר העתקה בלשון קודש למען תהי מזה תולעת לאנשים שלא הורגלו בלשון תרגום של הזוהר הקדוש, וגם עשה פירוש בשם "זיו הזהר" לבאר מעט מקומות קשי הבנה, ובודאי שעל ידי כל זה יהיה נקל להבין דברי הזוהר הקדוש המלהיבים לב כל איש לעבודת השם יתברך ויראתו וכאשר ראיתי שכבר יש על ספר זה הסכמות מגדולי זמננו לכן גם אנכי מבקש מאחינו בני ישראל שיקנו ספר זה בכסף מלא ויביאו את הברכה אל תוך ביתם כי ראוי להיות מן המסייעים לדבר מצוה לתמוך ידי הרב המחבר שיוכל לגמור ספרו בשלימות.

יום ד' תצוה י' ימים לחודש אדר תרס"ז פה אסטראווצא
הק' מאיר יחיאל הלוי

בעזרת השם יתברך.

הן הרב המפורסם הגדול בתורה ויראה חריף ובקי וכו' כש"ת מוה"ר יהודה יודל נ"י ראזענבערג מפה ק"ק ווארשא ומלפנים רב דק"ק טרלא הוא ממודעי וממכירי וכבר יצאו מוניטין שלו בעולם בספרו ידות נדרים, ועתה עלה ביזו לזכות את הרבים בדבר גדול שסדר על מקומם בכל סדרא וסדרא בסדר נכון כל המאמרים של הזוהר הקדוש המבארים עומק המקראות ועניניהם השייך להם, וגם העמיד בצד העתקת המאמרים בלשון הקודש כדי להקל על המעיינים הבלתי רגילים כל כך בלשון הזהר הקדוש שהוא לשון תרגום, וגם הוסיף מדיליה כמה ציצים ופרחים ביאורים נכונים וישרים מאשר חננו ה' אשר יקראום בשם זיו הזהר והנה כאשר ראיתי כי טוב עשה בתוך עמיו, וכי כבר סמכו ידם עליו גאוני דורינו שיחיו להדפיס חיבורו בשם ספר זהר תורה, וגם כי כבר אתמחי גברא שלא יוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, לכן גם ידי תכון עמו להוציא מחשבתו הטהורה מכח אל הפועל להגדיל תורה ולהאדירה ולהלהיב לבבות בני ישראל באש דת האמונה הקדושה ובירת ד' הטהורה, ומצוה רבה לסייע ולתמוך בידי הרב המחבר הנזכר לעיל בכל האפשרות.

באתי על החתום לכבוד התורה ולומדיה יום ג' ער"ה מנחם ב' דשנת תרס"ה לפ"ק, פה ווארשא.
יצחק ברי"א ז"ל הכהן פייגענבוים הופ"ק הנ"ל.

הן יד שלוחה אלי מכבוד ידידי הרה"ג המפורסם בתורה וחסידות חריף ובקי זית רענן וכו' מו"ה יהודה נ"י ראזענבערג שהיה מלפנים רב בק"ק טארלא וכעת אור תורתו זורח בק"ק ווארשא מחבר ספר "ידות נדרים" אשר גדולי הדור נתנו מהודם עליו, והודיעני כי רצונו להוציא לאור עולם ספרו

הנעים "זהר תורה", ושלח אלי איזו קונטרסים לדוגמא והוא דברי הזוהר הקדוש מסודר על כל פסוק ופסוק בלשון הזוהר הקדוש ובצדו העתקה עברית וגם קצת הגהות ובאורים יקרים אשר יקראו בשם "זיו הזהר", אמנם כי בתחלה יראתי להיות שר המסכים על העתקת הזוהר הקדוש אשר מי יבוא אל הקדש פנימה ללקט אורות ציצים ופרחים מן הקדשים, אכן בכרי כי מלבד אשר בילקוט ראובני מצינו כמה לקוטים מזוהר הקדוש, הנה כבר היה לעולמים בימי אדירי התורה ארזי הלבנון הגאון הקדוש מהר"מ יפה בעל עשרה לבושין, והגאון הקדוש מהר"י הורוויץ בעל השל"ה הקדוש, שהוציא לאור הרב הקדוש המקובל מוה"ר ישכר בער (מח"ס יש שכר ואמרי בינה) את הספר "מקור חכמה" המפענח נעלמים הסתומים בספר הזוהר הקדוש על התורה וחמש מגלות בחלק הפשט בישוב הכתובים, והסכימו הגאונים הנזכרים לעיל בצירוף עוד גאוני דירה לזכות את הרבים שכל דברי הזוהר הקדוש יהיו בעזרת השם יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל, ועתה ראיתי שזה הרב המחבר עוד יתרה עשה כי בחקר תהום ישוטט ללקט פנינים ודברים מתוקים מדבש ונופת צופים בישוב הכתובים, וטובים השנים לשון הזוהר הקדוש עם לשון העברית בלשון קצר וצח וקל להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא העבודה ודורשי דת תורתנו הקדושה, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ובפרט בעת הזאת שנחוץ מאד להלהיב לבות בני ישראל בדברי תלמוד תורה היוצאים מהיכל ה' הזוהר הקדוש להגדיל תורה הקדושה ויראת ה' הטהורה, על כן אבקש מכל שלומי אמוני ישראל לתמוך בימין הרב המחבר הזה בעין יפה וברוח נדיבה ויקבלו הברכה לביתם לקנות ספרו "זהר תורה" הפותח שער לכל דרכי הזוהר הקדוש אשר ישים בלבנו אהבת ה' ויראתו לעבדו באמונה ובזה נזכה לביאת הגואל במהרה בימינו כחפץ כל עבדי ה' ההוגים בתורתו הקדושה והמצפים להרמת קרן התורה והיראה.

יום ה' מ"ב למב"י תרס"ד לפ"ק פה קיעלץ

משה נחום ירושלימסקי האבדק"ק קיעלץ והגליל

מח"ס מנחת משה, ברכת משה, באר משה, לשד השמן

הן הגיעני קצת עלים לתרופה מאת הרה"ג המופלג בתורה ויראה החרף ובקי צנא מלא ספרא מוה"ר יהודה יודל ראזענבערג נ"י שהיה מלפנים רב בעיר טארלא וכעת מושבו בעיר ווארשא בעהמח"ס "ידות נדירים" אשר כמה גדולי ארץ רוסיא נתנו עליו מהודם, ועתה העיר ה' את רוחו להוציא לאור חיבורו "זהר תורה" על התורה אשר יסודו בהדרת קודש ביאורי הזוהר הקדוש על הפסוקים מסודר בכל סדרא בלשון הזוהר הקדוש ובצדו העתקה עברית וגם קצת הגהות ובאורים נעימים הנקראים בשם "זיו הזהר", ואם כי אפס קצהו ראיתי, הפרט יעיד על הכלל כי טוב עשה בעמיו למען יהי נקל לכל באי שערי "זהר תורה" לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכל הקדש ולאור באור החיים אמירה נעימה כתיבא יהיבא דברי אלהים חיים המלהיבים לבבות היוצאים מפי התנא הקדוש ר' שמעון בר יוחאי וחבריו להגדיל תורה ויראת ה' הטהורה ולהאדירם, וכל בני ישראל ישמעו ויראו מלפני אדון העולם מפחד ה' והדר גאונו ומטע אמונת דת האמת יפרח פרח ותמלא פני תבל ומלואה האדרת והאמונה לחי העולמים, ובל אפונה כי כל אשר בשם ישראל יכונה יקח

חבל לתמוך בימין הרב המחבר הזה כאשר תשיג ידו בטהרתו לקנות ספרו היקר ברוח נדיבה כי עץ חיים הוא למחזיקים בו, ועל זה באתי על החתום יום ד' ק' למב"י תרס"ד פה ברעזען.

הק' שלום מרדכי הכהן אבד"ק הנ"ל

בעהמח"ס משפט שלום על החו"מ ודעת תורה וגילוי דעת על היו"ד

והגהות על האו"ח ושו"ת מהרש"ם.

אזהרה

הנני מזהיר באיסור גמור לבל יזיד איש להדפיס חיבורי זה הן במתכונתו והן לא במתכונתו בשום מדינה שבעולם בלתי רשותי כי על פי הדין אדם יכול לאסור את שלו על כל העולם, וגם איסור השגת גבול ידוע אף מדינא דמלכותא, ולהשומעים יונעם.

המחבר

בע"ה יום ב' תשא התרס"ו, פה ראחמיסטרייווקא שוכט"ס לכבוד הרה"ג מופלא ומופלא חו"ב סוע"ה וכו' כש"ת מוה"ר יהודה יודל ראזענבערג החונה בעיר ווארשא.

אחדשה"ט ספרו היקר "זוהר תורה" חלק א' קבלתי בעתו והנני שולח לכבוד תורתו מחירו רצוף בזה ולו היה עת טובה הרביתי לשלח לכבוד תורתו כהנה וכהנה כי אחשוב למצוה גדולה לתמוך ולסעדו שיוכל להוציא לאור יתר הד' חלקים כי ספרו ברכה רבה בו והגדיל לעשות דבר גדול בתוך עמו כי עתה יפקחו עיני כל להתענג בזיו אור הגדול של הזוהר הקדוש המיישר את הלב ומטהר את הנשמה ולכן כשיצאו לאור יתר החלקים ימחל כבוד תורתו למהר לשלחם אלי ואשלח מחירם אם ירצה ה' ביד רחבה, ועל דבר אשר דרש כבוד תורתו הסכמת, הכי מפעל יקר וטוב כזה צריך הסכמה, וגם שאין דרכי בזה, אך ארשהו להדפיס מכתבי דנא שהוא כעין הסכמה.

הנני מכבדו ומוקירו כערכו הרם דורש שלומו והצלחתו

והמרת קרן ישראל במהרה בימינו אמן סלה,

משה טווערסקא חופ"ק הנ"ל

בעזה"י, יום ג' לסדר בהעלותך את הנרות התרס"ו, שלמא רבא לכבוד הרה"ג חו"ב סוע"ה שמן תורק שמו וכו' כש"ת מוה"ר יהודה ראזענבערג נ"י מו"ץ בק"ק ווארשא, אחרי דרך מובא השלום כמשפט הנני להודיע לכבוד תורתו כי ספרי "זהר תורה" חלק בראשית הגיעני והנני שולח לכבוד תורתו מחירו סך... כי אחשוב למצוה גדולה לתמוך ולסעדו שיוכל להוציא מחשבתו הטובה והרצויה לפעולה להוציא לאור עולם גם יתר הד' חלקים מספרו, וכאשר רבים וכן שלמים גדולי התורה נתנו הסכמתם על ספרו אמרתי גם אני לבוא באמרים כי טוב עשה בתוך עמיו והגדיל לעשות כי זה ספר נחוץ ומועיל ודבר השווה לכל נפש, על כן גם ידי תכון עמו וזרועי תאמצנו לבקש מאת כל אנ"ש לעזור ולתמוך את הרב המחבר שיחיה בכל היכולת ולקנות ספרו ברוח נדיבה וכבכורה בטרם קיץ בעודו בכפו יבלענה כן תתענגו מזיו זוהרו, ואת הרב המחבר אברך שיעזרהו

ה' להוציא לאור בקרוב יתר החילוקים מספרו וה' יאריך ימיו ושנותיו בנעימים כנפשו ורצון דו"ש המברכו בכל הטוב מקול"ע,

זאב בהרב אדמו"ר המפורסם ר' יוחנן זצוקלה"ה החונה בק"ק ראחמיסטרביקא

ואלה דברי הני תרי צנתרי דדהבא המאורות הגדולים הצדיקים הקדושים מגזע תרשישים ואראלים בני הרב הצדיק הקדוש בוצינא דנהורא וכו' מק"ק באהוש זצוקלה"ה, הלא המה הרב הצדיק הקדוש וכו' כ"ק אדמו"ר הר"ר ישראל פרידמאן שליט"א החונה בק"ק באהוש, והרב הצדיק הקדוש וכו' כ"ק אדמו"ר הר"ר משה ליב פרידמאן שליט"א החונה בק"ק פאשקאן.

ב"ה יום א' וי"פ תרס", באהוש.

לכבוד הרה"ג המפורסם אשר לו יד ושם בנגלה ונסתר וכו' מוה"ר יהודא ראזענבערג שיחיה המרביץ תורה לעדתו בק"ק ווארשא, אחרי דרישת שלומו הטוב אודיע למר כי ספרו "זהר תורה" חלק בראשית הגיע ישר ליד אדמו"ר קדוש ישראל שליט"א ואחרי עיינו בו פקד עלי לשלח לכתה"ר מחיר הספר סך... ולדרוש בשלום כתה"ר בשם קודש.

מאיר קאפיל ענגעלבוים הכו"ח בפקודת כ"ק אדמו"ר שליט"א החונה בק"ק באהוש

ב"ה, ג' יתרו תרס"ו, פאשקאן

אל כבוד הרה"ג המפורסם דמטמדין לי' גליון וכו' כש"ת מוה"ר יהודא יודל ראזענבערג נ"י מו"ץ בק"ק ווארשא, הן ספרו "זהר תורה" חלק בראשית נתקבל פגימה בקודש, ויקבל כבוד תורתו בזה סך... אשר פקד כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלח לכבוד תורתו בתשואת חן תמורת הספר אשר שלח. דברי הכותב בפקודת הקודש.

משה שמואל בר"ד העומד על משמרת הקודש אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א החונה בק"ק פאשקאן

בעזה"י. יום ב' כ"ד תשרי ברא דמועדא, יעליסאוועטגראד. "יהודה יודוך אחיך על טוב טעמך וכח זיו זוהרך", לפ"ק.

ה"ה כבוד הרה"ג דחו"ב סוע"ה רב פעלים וכו' מ' יהודה ראזענבערג הי"ו, מאד הפיק רצון ממני חיבורו הנחמד "זהר תורה" הדרוש מאד בזה הזמן לרבים וכן שלמים התאבים להתבשם מאור תורת הזוהר הקדוש ולא יוכלו בנקל לעמוד על באור לשונו כי לא נסו באלה, ויפה כיון כבוד תורתו בספרו הנעים, ויקבל נא כבוד תורתו את מחירו שקל כסף אח"ד, לאות ברית אהב"ה שמספרו

אח"ד, יעזרהו ה' להוציא כלי למעשהו לגמור ספרו בשלמות וחפץ ה' בידו יצליח כנפשו ונפש ידו דורש שלומו ושלומו תורתו בלב ונפש, המצפה לישועה,

חיים ברלין החופ"ק והגליל

ב"ה, יום ד' י"ג טבת תרס"ח, לאדז

גם אנכי קבלתי את הספר "זוהר תורה" חלק בראשית מכבוד הרה"ג המחבר שיחיה ונתתי מחירו סך... ואם ירצה השם כאשר יצאו לאור יתר החלקים אקנה אותם בלי נדר במחיר אשר יושת עלי כי מצוה רבה היא לתמוך בידי הרב המחבר שיוכל לבצע את מעשהו הטוב.

אלי' חיים מייזל האבד"ק לאדז והגליל.

מאת הרב הצדיק הקדוש גאון עולם אביר הרועים נזר ישראל ותפארתו וכו' ה"ה כ"ק אדומו"ר הר"ר שלום דוב שניאורסאן שליט"א מלובאוויטש.

ב"ה, א' שמות התרס"ו, לובאוויטש.

החיים והשלום וכט"ס לכבוד הרה"ג המפורסם וכו' מוה"ר יהודא נ"י, יקבל נא בזה כבוד תורתו הרמה בעד ספרו "זוהר תורה" חלק בראשית סך... אשר נשלח אליו מאת כ"ק אדומו"ר הרה"ק שליט"א בתשואת חן ובברכת על המוגמר בקרוב. - הכותב בפקודת הקודש.

מקום החותם...

ב"ה. ג' חיי התרס"ו, בוקארעסט.

שלום וכל טוב סלה ליד"נ רב חביבי ה"ה הרה"ג יקרת אור וקפאון חסיד ועניו וכו' כש"ת מוה"ר יודל ר"ב שליט"א בעהמח"ס "ידות נדרים" וס' "שערי זהר תורה"

אחדש"ה באהבה רבה, אתמול הזהיר והבריק נגד עיני ספרו הקדוש והבהיר "זוהר תורה" חלק בראשית, ומאד מאד התענגתי בו ויהי בעיני כמוצא שלל רב, כי את הכל ראיתי אשר יפה עשה בעטו בעתו, ומי יתן וירבו מחברים וספרים כאלה בישראל, ויען כי רואה אנכי שמצוה רבה לתמוך ולסעד את כבוד תורתו שיוכל לבצע מחשבתו הטהורה אשר חשב על היהודים לטובה על כן אשתדל בעצמי להפיץ ספרו בין אנ"ש וגם למחזיקי הדת אכתוב ואפרסם את ספרו כי טוב הוא וברכה בו לכל דורש ומבקש דברי אלוקים חיים, ומקרב ולב עמוק אברך את כבוד תורתו כי השם הטוב יעזרהו בזכות דברי רשב"י שהוא מעולם החירות יובל הגדול שלא יגיעו חס ושלום שום

צער ויגון אך שלום יהיה לו בביתו, השקט ובטח באהלו, עד כי יבוא מלך ישראל וגואלו, כנה"ר ונפש אוהבו נאמנה מכבדו ומוקירו כערכו והמצפה להשיג גם שאר חלקי ספרו במהרה.. -

הק' ישראל בערגער האבד"ק בוקארעסט והגליל
בעהמח"ס רצון ישראל, ילקוט ישראל ולשון ישראל

בעזה"י, יום א' טו"ב טבת, שנת "רוב נחת" לפ"ק. יאסי.

הנה כבוד הרה"ג הבקי בחדרי וסתרי התורה ובר חכים בכל מדעים וכו' כש"ת מוה"ר יהודה ראזענבערג שליט"א לפניו רב בעיר טרלא וכעת מו"ץ בק"ק ווארשא בעהמח"ס "ידות נדרים" שלח אלי ספרו "זהר תורה" חלק בראשית שהוא ביאורי המקראות מן הזוהר הקדוש וכל ענינים הנוגעים לפירושן של פסוקי התורה הקדושה וגם העתיקים מלשון התרגום ללשון הקודש והדפיס שניהם יחד בד בבד למען גם אותן האנשים שלשון התרגום מוזר להם יבינו מה שיאמרו וידעו איך יפארו את שם קדשו של הבורא יתברך ויטעמו נופת צוף דברי הזוהר הקדוש דברי אלוקים חיים אשר נתחבר בלשון ארמית למען ישוטטו בו רבים אף אלו שאינם מכירים בלשון הקודש כי אם בארמית כי בימי התנאים היתה לשון הארמית לשון המדוברת בפי ההמון, וכדאיאת באבודרהם טעם אחד על הקדיש שנתקן בארמית כדי שגם עמי הארץ שאינם מכירים אלא ארמית יבינו, וכן מובא בכל מקום הטעם של נוסח גט וכתובה שנתקנו בארמית כדי שיתפרסם הדבר גם בין ההמון שהיו מדברים אז בלשון ארמית, אמנם כעת נהפך הוא שלשון הקודש מובן יותר מלשון ארמית ולא להאנשים נראה ספר הזוהר הקדוש כספר החתום, אכן עתה כאשר יראו ההעתקה בלשון הקודש יפקחו עיניהם ויהיו בכלל טועמיה חיים זכו, ויזכו למדרגת הדבקות ויחזק ויאמץ לבם לעבודת הקודש, על כן מחזיקנא טבא להרב המחבר שליט"א ואמרינן יישר כחו וחילו לאורייתא, ויהודה עוד רד עם אל ועם קדושיו נאמן, ואני תפלה לאל חי כי חפץ ה' בידו יצליח להוציא הדבר מכח אל הפועל בשלימות, ולבי לחוקקי ישראל והמתנדבים בעם, קחו לכם את הספר הקדוש הזה בכסף מלא בעין יפה וברוח נדיבה כדי שיוכל הרב המחבר להוציא לאור גם את שאר החלקים מספרו, ובזכות זה תתברכו בכל טוב סלה כעתירת ידיד כל בני ישראל.

הק' אורי שרגא פייבל טויבש האבד"ק יאסי והמדינה, בעהמח"ס שו"ת אורי וישעי קמא ותנינא,
משנה כסף על הרמב"ם ז"ל, אמרי שפר עה"ת, ישועות ישראל על הגדה ש"פ
והגהות הש"ס והאלפסי ז"ל

פטרסבורג ט"ו שבט התרס"ז

לכבוד הרה"ג חריף ובקי, משנתו כעמר נקי, שר בית הזהר, מר יהודה רוזנברג.

הן הופיע לפני הוד ספרו "זהר תורה" ואבא היום אל העינין וארא כי הוד והדר פעלו, הוצק חן בשפתותיו, הכל עשה יפה בעטו, ובלי שפתי חנף אוכל להגיד לו כי הפליא לעשות, שולח אני רצוף

בזה תרגום מלות הזרות בעברית אשר כבוד מורינו דרש ממני, והנני מוכן למלאות רצונו גם לימים יבאו, וכאשר יצאו לאור יתר החלקים אבקשהו לכבדני במו.

דברי המכבדו כערכו,

א.א. הרכבי.

מאסקווא י"א אדר תס"ז לפ"ק

החיים והשלום לכבוד הרה"ג חריף ובקי בר חכים בנגלה ובנסתר כבוד שמו יהודה ועוד לקרא להזוהר!

תשואת חן חן לכבודו על החלק הראשון מספרו "זוהר תורה" אשר כבדני בו, והנני שולח לו בזה מחירו ב' רובל, ואומר כי דבר גדול עשה וספרו ראוי לשם ולתהלה, ואם ירצה השם כצאת לאור גם יתר החלקים הנני נכון גם כן לקבלם במחיר אשר יושת עליהם, וה' יזכהו לכלות את אשר החל ותהיה שכינה שרויה במעשי ידיו.

הנני המכבדו יעקב מזאה

הקב"ה שלח לנו תיבת נח של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמבול הנורא!

והמשמילים והדורו מזהר הרקיע
 אלון אינו דקא משתדלון בזהר
 דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו
 מתיבת נח, דמתקנשין פה שנים
 אחר, ושבע מולכותא. וקומנין
 אחר מעיר, ושנים ממשפחה.
 דברון יתקים (שמות א) כל הבן
 הילוד היאורה תשלימהו. ודא
 אורה דספרא דא.
 וזה חלק ג' דף מ"ג פרעא מדינא.
 ועי"ע תקוני וזה חלק דף מ"ב עמוד
 ד'. ובהקמת המוציא לאור תקוני וזה
 מהג"א. וכו' דברי רבינו הרמ"ק סוף משנה
 קורבנו, וע את אבי אבי, י"א.

תובת נח של הרשב"י

המחבר י"א אדר תס"ז לפ"ק
 0722-990044

תיבת נח של הרשב"י

המחבר י"א אדר תס"ז לפ"ק
 0722-990044

המחבר י"א אדר תס"ז לפ"ק
0722-990044

ב"ה

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ"ב, ח-ה)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברהמים – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (זה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל נאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 בלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

**א. כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)),
 וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות (במשך חודש ימים)
 עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות,
 ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.**

**ב. כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך
 יוכפלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קכ"ח ע"ב), מגודל
 מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.****

**ג. לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות
 [7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.****

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברהמים.
**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**

הקדמות המחבר, בלב נדכה ידבר,

לאל עליון ישפך שיחו, ולפני אנשים יציע רוחו,

ישמחו השמים ותגל הארץ, השמים אלו אנשי אלהים בעלי מדרגות גבוהות, והארץ אלו אנשים הבינונים, בצאת ספרי זה לאור עולם, ואם אמנם ידעתי כי ספרי זה לא בשמים הוא, כלומר שלא נצרך לאנשים הגדולים הדומים למלאכי אלהים אשר עולים בסולם החכמה השמימה, אבל הלא ישמחו גם המה בגילת הארץ, בראותם התעוררות מאנשים הבינונים ללמוד ולהבין מאמרי הזוהר הקדוש, כי זה אות שקרובה הישועה להגלות, כדברי אליהו לר' שמעון, וזה לשונו: רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסון כמה עלאי עד דאתגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגיניה ושבבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו וכו', ובמקום אחר איתא, וזה לשונו: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרור בארץ וגו', ועוד איתא, וזה לשונו:

ובנין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא, וכידוע שיש עוד הרבה מאמרים מפוזרים בהזוהר וזהר חדש ותקוני הזוהר המלאים זיו ומפיקים נוגה טובת כנסת ישראל אשר תצמח על ידי לימוד ספר הזוהר, ואין לומר שזאת מוסב רק על גדולי הדור בלבד שהם אחד בעיר ושנים במשפחה, כי מה שאומר אתגליא לתתאי בסוף יומאי ובדרא בתראה, מורה שמלבד זאת שזה כמה מאות שנה שנתגלה ספר הזוהר ושלומדים בו רק יחידי סגולה, עוד תבא התגלות חדשה לכלל ישראל, שגם הכלל ישראל עתידים לטעם מאילנא דחיי.

וכן איתא בספר חסד לאברהם מהר"א אזולאי זצ"ל, וזה לשונו: ודע כי עיקר כוונת הר' שמעון בר יוחאי עליו השלום בחבור הזוהר היה לזה להיות אור הלאומי (היינו השכינה) באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחודה בבעלה יחוד מועט על ידי חבור הזוהר וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה, וכל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה בית המקדש קיים וכו' עיין שם, הרי מבואר גם מדבריו שעתיד ספר הזוהר להתגלות בהתגלות חדשה מפורסמת בדור האחרון, והתגלות זו היינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

אמנם נשפטה נא ונראה בעיני המדע איך תוכל להיות התגלות הזאת אם לשון הזוהר הוא בשפת ארמית שאינה מובנת כל כך כי אם ליחידי סגולה, היקנה אדם ספר שאינו מובן, ואנו רואים בעונותינו הרבים שספרי מינות מתרבים מאד בעתים הללו וקונייהם מרובים וכמעט צודים נפשות בחרמם על ידי זה שמיפים ספריהם בכל מיני יופי, והעיקר שנכתבו בלשון צח וקל,

וספרים הקדושים המלאים זיו של אור התורה הקדושה מונחים בקרן זוית, ובפרט ספר הזהר הקדוש שמביטים עליו כעל דבר נסתר שאינו מובן כמו על איזה קמיע, ולא שדי אינש זווי בכדי, ואחד מאלף כמעט אשר דברי האזולאי בעל עבודת הקדש זצ"ל נכנסים בלבו שכתב שם בספרו, וזה לשונו: לימוד ספר הזהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה וכו', שספר הזהר מן הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג עד כאן לשונו, אבל גם הם המאמינים בדברי האזולאי אם אינם מבינים דברי הזהר הלא קוראים ומצפצים ומהגים בו בלי שום רגשי התפעלות הלב, כיון שאינם מבינים מה שידובר, ואיך יוכל באופן הזה ספר הזהר לבא להתגלות חדשה ולהתפשט יותר בין הכלל ישראל, ומה גם שיש לומר שדברי בעל עבודת הקדש אינם אמורים רק על הסודות והסתרי תורה שבספר הזהר כמו שנזכר שם בפירושו, אבל הלא בערך ב' חלקים מספר הזהר יכול להיות מובן כמעט לכל בר דעת, לולא זאת שהוא בלשון ארמית, ושהדי במרומים שהרעיון הזה לא נתן שינה לעיני ומנוחה לנפשי זמן רב, והכריח אותי בחזקה לקחת עלי עבודה קשה כזו להעתיק מספר הזהר בלשון הקדש כל המאמרים המבארים עומק הפסוקים אשר יוכלו להיות מובנים לכלל ישראל לכל מי שהוא רק בכלל הלמוד, וגם ללקט אותם מן המקומות המפוזרים בכל חלקי הזהר ולסדרם על מקומם בכל סדרא וסדרא, כדרך שעשה בעל ילקוט השמעוני על המדרש.

והנה כאשר החלתי לעסוק בזה ראיתי כי לא ראשון אנכי ברעיון הזה, כי הלא הרב חיים ויטאל זצ"ל היה לו ספר הזהר בלשון הקודש, כמו שמובא בפירושו "דרך אמת" שעל הזהר בכראשית (דף 97) ובמשפטים (דף 100) מזכיר בדרך אמת ספר זהר קטן, מוכח מזה שכבר היה בעולם זהר מלוקט מן הזהר הגדול שלא היה נמצא בו כל הזהר בשלמות, וכן קם גדול אחד בימי השל"ה והלבוש הלא הוא הרב הקדוש וכו' מוה"ר ישכר בער זצ"ל בעל המחבר פירוש "אמרי בינה" שעל הזהר, והעתיק מאמרי הזהר המובנים בנקל על לשון הקודש וסידר אותם על סדר הפרשיות שבתורה ויקרא ספרו בשם "מקור חכמה", והרב הקדוש בעל השל"ה זצ"ל וגם הגאון מוה"ר מרדכי יפה בעל הלבוש זצ"ל ועוד גדולי הדור הסכימו על הדפסת ספרו, וכתב שם בהקדמתו שחבורו זה יהיה לעזר ולהועיל שכל דברי הזהר יהיו פתוחים ומבוארים לעין כל קורא בו, וזה לשונו בהקדמתו:

אמר הצעיר ישכר בער וכו' אחר אשר כל דברי הזהר הם על שני פנים בנויים, האחת דעת בפשוטי יושב הכתובים דברים מתוקים מנופת צופים אשר המה סולם לעלות למעלה בית אל, והשנית ידיעת העליונים על פי הסוד הנעלם והיא חכמת הקבלה, בשמן משחת קדש בלולה, ולמעלה מן השכל עולה, ולכן בעיני אנשי הדור אין מסלטה צלולה, כי בה לא יחפצו, וממנה לא יתרצו, והאמת במקומה עומדת, באמת וכיושר מצומדת.

על כן נרבה רוחי לחבר ספרי זה משפטי הזהר איש איש על מקומו בלשון צח ונקי להיות חיבורי זה נחמד אף נעים בעיני הרואים וכו', ומאחר שאין תועלת בהבאת דברי הזהר בלשונו כהיותו וצורתו מכמה פנים, האחד הוא באשר שכל דברי הזהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם, ועוד יש כמה טעמים לדבר כהנה וכהנה, בכך אמרתי להעמיד חבורי זה בלשון קצר וצח להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה דת תורתנו הקדושה, ונוסף

על זה באשר שכל דברי זוהר יהיו בעזרת השם יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקורים בו וכו', עד כאן לשונו.

אבל כל מבין יראה שספרו לא פעל מטרת המחבר, כי אין גם אחד שהתלמד מספרו להבין דברי זוהר, יען כי חסר בו שתי אלה, אחת, שאין מאמרי זוהר נעתקים בו ללשון הקדש מלה במלה, שנית, שאין דברי זוהר מוצגים בצד ההעתקה, כי רק על פי שני אופנים הללו יוכל הספר להיות לעזר ולהועיל להבין כראוי סגנון לשון זוהר, להתלמד מזה להבין בהזוהר גם במקום אחר כמובן, ומלבד זה נראה ברור שהספר "מקור חכמה" לא נדפס כולו, כי רק על פרשת בראשית ופרשת נח הובאו בו מאמרי זוהר המובנים, ומשם והלאה נשמט ונחסר בכל פרשה ופרשה יותר ויותר, ולא נדפס על שאר הפרשיות רק זעיר שם זעיר שם.

ועל כן בראותי שספר כזה הוא נחוץ מאד, ותועלת ותקון גדול יוכל לצמוח מספר כזה לכלל ישראל, חגרת שארית כחי ואוני מתוך עמל ותלאה לחבר ספר כזה שיהיה שלם בשלמות הראוי בהעתקה צחה וקלה כדרך לשון המדרש, וגם הצגתי בצדו מאמרי זוהר שנעתקו, וציינתי מקום מקור מוצאם, ובכל המקומות שחסרתי מדברי זוהר מחמת שהייתי מוכרח לקצר שם בשביל הפסק ענין אחר או דרוש אחר, רשמתי במקום הזה ב' נקודות כזה, ואם בסוף מאמר רשמתי קו שוכב כזה - וגם הצגתי בדברי זוהר וכן בהעתקת הלשון קודש נקודות המפסיקות, וגם בהגהה מדויקת, כי בעת העתקתי היו לפני איזה ספרי זהר מדפוסים שונים, וכל זה עשיתי בשביל להקל על הקורא שיבין בנקל כדי שיוכל ללמוד בחשקות כראוי, ברגשת התפעלות הלב, ולא רק מן השפה ולחוץ, וכן גם בשביל מטרה זו פירשתי בעזרת החונן לאדם דעת כל המקומות שהם קצת מקושי הבנה בפירוש מיוחד אשר קראתיו בשם זיו זוהר, ולא יאמר עוד הלומד בספר הזה צר לי המקום להבין בו, ובוראי בעזרת השם יתברך תצמח מזה טובה גדולה לכלל ישראל אם יתפשט ויתפרסם למוד ספר זוהר בעולם בין הכלל ישראל, כי אין דבר שמחזק את האמונה ומתקן את הנשמה ומטהר את הלב למדות טובות כמו לימוד ספר זוהר הקדוש, אשרי כל הוגה בו כי יפקחו עיניו ממש ולא יהיה עוד בכלל איש פֶּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יֵבִין אֶת זֹאת, וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' פְּמִים לְיָם מְכֻסִּים, ונזכה בזה להקים סוכת דוד הנופלת ולגרום השפעת השפע הקדושה לכנסת ישראל במלא חפנים נחת ולגאולה שלמה בקרוב, אמן כן יהי רצון.

עתה באתי להזכיר כאן דברים חוצבים להבות אש בענין זה מה שכתב הרב הגאון הגדול הצדיק המפורסם אשר כל רו לא אניס ליה מוה"ר אברהם אזולאי זצ"ל בספרו היקר חסד לאברהם, וזה לשונו במעין הראשון נהר כ"ד.

ודע כי עיקר כוונת הר' שמעון בר יוחאי עליו השלום בחיבור הזוהר היה לזה, להיות אור הלאומי באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, רצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט על ידי חיבור הזוהר במה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזה גורם ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי הסוד, שסוד הוא ר"ז בגימטריא או"ר, וגם שעל ידי החיבור הזה יהיה ביטול הקליפות וקליפות העונות והשבחת הקטרוגים, אשר לוהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדות הקדושים והשמות הקדושים שהם בסוד השכינה הקדושה ונגד בני ישראל, והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורומח שהם בחינות סודות כדי להצילם ברעתם על ידי חיבור זה, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעדא לשכינה הקדושה כנוכח, והנה

כל אותן שיזכנו אליו יזכנו לגאולה, כי העבודה הזאת המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכו' עיין שם עוד, עד כאן לשונו.

ואני תפילה לאל חיי, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידי יכונן ומכל ממשול וטעות ישמרני, ובאור התורה הקדושה יאיר עיני, ויחזקני ויאמצני, ומן התשת כחי יחלימיני, וממצוקתי יוציאני, ויזכני לי ולזרעי עד עולם בכלל כל ישראל ללמוד התורה הקדושה שלמה מתוך נחת והרחבה, ונזכה לראות בכוא לציון גואלנו במהרה בימינו אמן.

הקדמת ספר הזוהר

גדולת המחודש חידושי תורה ומה שעושים למעלה עם כל חידוש

פתח רבי שמעון בן יוחאי ואמר, כתוב וְאִשָּׁם דְּכָרִי פְּפִיָּהּ וגו', כמה יש לו לאדם לעמול בתורה יומם ולילה, לפי שהקדוש ברוך הוא מאזין לקולם של אותן העוסקים בתורה, וכל דבר שנתחדש בתורה על ידי האיש העמל בתורה עושה רקיע אחד, למדנו שבשעה היא שדבר תורה נתחדש מפיו של אדם, זה הדבר חידוש עולה ומתיצב לפני הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא לוקח דבר חידוש ההוא ומנשקו ומעטרו בשבעים עטרות מצוירות וחקוקות, והדבר חכמה שנתחדש עולה ויושב על ראש הצדיק חי העולמים, ופורח משם ומשוטט בשבעים אלף עולמות, ועולה אצל עתיק יומין וכל הענינים של עתיק יומין הם דברי חכמה בסודות נסתרים עליונים, וזה סוד הדבר חכמה שנתחדש כאן, כאשר הוא עולה מתחבר באותן דברי חכמה של עתיק יומין, ועולה ויורד עמהם, ונכנס בתוך ח"י עולמות נסתרים, שעין לא ראתה אלהים זולתה, משם יוצאים ומשוטטים ובאים מלאים ושלמים, ומתיצבים לפני עתיק יומין, באותה שעה מריח עתיק יומין בדבר חכמה הזה, ויש לו נחת רוח מזה יותר מהכל, אז לוקח אותו הדבר חכמה ומעטרו עם ש"ע אלף עטרות, וזה הדבר חכמה פורח ועולה ויורד ונעשה רקיע אחד, וכן כל דבר ודבר של חכמה מחודשת, ואלו הרקיעים עומדים בקיום שלם לפני עתיק יומין, והוא קוראם שמים חדשים, שמים מחודשים נסתרים הנבראים מן הסודות של החכמה העליונה וכל שאר דברי תורה המחודשים ועומדים לפני הקדוש ברוך הוא, ועולים ונעשים ארצות החיים ויורדים ומתעטרים אצל ארץ האחת ונתחדש ונעשה הכל ארץ חדשה מאותו הדבר שנתחדש בתורה, ועל זה כתוב (ישעיה ס"ו) כִּי כִּאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי

○ הערות ○

- א. ענין הנשיקין לטעום אם יש בחידוש הזה ריח של ראת שמים. ואז נעשה על ידי הנשיקין התדבקות רוחא ברוחא שנמשך אליו חיות והארה דלעילא שיוכל להעשות מזה רקיע:
- ב. כך נקרא האלהות של עולם האצילות בלשון המקובלים:
- ג. היינו חכמת הקבלה:
- ד. היינו החדושים שאינם בחכמת הקבלה נברא מהם ארצות:
- ה. היינו ספירת מלכות שהיא ספירה האחרונה מן העשר ספירות נקראת ארץ כי הוא השורש של עולם

וגו', עשיתי לא כתוב אלא עושה, שעושה תמיד מאותן החידושים וסודות התורה, ועל זה כתוב וְאֵשׁ דְּבָרֵי בְּפִיָּהּ וּבְצֶלְ יָדֶי פְּסִיתֶיהָ לְנֹטֵעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרָץ, השמיים לא כתוב אלא שמים, אמר רבי אלעזר מהו וּבְצֶלְ יָדֶי פְּסִיתֶיהָ, אמר לו בשעה שנמסרה התורה למשה באו כמה רבבות מלאכים עליונים לשורפו בשלהבת של פיהם, עד שסכך עליו הקדוש ברוך הוא, ועתה כאשר זה דבר חכמה החדש עולה ונתעטר ועומד לפני הקדוש ברוך הוא, הוא סוכך על אותו הדבר ומכסה על אותו האיש, שלא יתודע אצלם אלא להקדוש ברוך הוא בלבד, ולא יקנאו אותו, עד שנעשה מן אותו דבר החדש שמים חדשים וארץ חדשה, זה שכתוב וּבְצֶלְ יָדֶי פְּסִיתֶיהָ לְנֹטֵעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרָץ, מכאן נשמע שכל דבר הסמוי מן העין עולה לתועלת עליונה, זה שכתוב וּבְצֶלְ יָדֶי פְּסִיתֶיהָ, ולמה נחפה ונתכסה מן העין, בשביל שיגיע לתועלת עליונה, זה שכתוב לְנֹטֵעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֲרָץ כמו שנתבאר, וְלֹאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה, לאמר לאותן השערים ודברים המצויינים אלה על אלה עמי אתה, אל תקרא עמי אתה אלא עמי אתה להיות שותף עמדי, כמו שאנכי בדבור שלי עשיתי שמים וארץ, ככתוב בדבר ה' שמים נעשו, אף כך אתה, זכאים הם העמלים בתורה, ואפשר תאמר שדברי תורה של אדם שאינו יודע כראוי גם כן פועל כך, ובא וראה זה שאין דרכו בסודות התורה, ומחדש דברים שאינו יודע אותם כראוי זה דבר המחדש עולה, ויוצא לנגד דבר ההוא איש תהפוכות לשון שקר מתוך נקב התהום רבה, ומדלג חמש מאות פרסאות לקבל דבר ההוא, לוקח אותו והולך עם דבר ההוא אצל נקבתו, ועושה ממנו רקיע שוא שנקרא תהו, ופורח באותו הרקיע איש תהפוכות ההוא ששת אלפים פרסאות בשעה אחת, כיון שזה הרקיע של שוא מתקיים, יוצאה מיד אשת זנונים ומתחזקת בזה הרקיע של שוא ומשתתפת בו, ומשם יוצאת והורגת כמה אלפים ורבבות, לפי שכאשר עומדת ברקיע ההוא יש לה רשות ויכולת להיות פורח כל העולם ברגע אחד, ועל כן כתוב (ישעי' ה' ב) הוּי מְשִׁכֵי הָעֵזוֹן בְּחִבְלֵי הַשָּׁוֵא, העוֹן זה האיש תהפוכות, וכעבות העגלה חטאה, מי חטאה, זו נקבתו שנקראת חטאה, הוא ממשיך תחלה לזה שנקרא עון באותן חבלי השוא, ואחר כך כעבות העגלה חטאה, ממשיך לאותה הנקבה שנקראת חטאה, ושם מתחזקת להיות פורח ולהרוג אנשים, ועל זה כתוב (משלי ז) כִּי רַבִּים חֻלְלִים הִפְיִלָהּ, מי הפילה, זו חטאה ההיא ההורגת אנשים, מי גרם כך, תלמיד חכם שלא הגיע להוראה ומורה, רחמנא ליצילן, אמר רבי שמעון להחברים, בבקשה מכם שלא תוציאו מפיהם דברי תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ הגדול כראוי, כדי שלא תהיו גורמים לחטאה ההיא להרג רבבות אנשים לחנם, פתחו כולם ואמרו, רחמנא ליצילנו.

מבואר שסיפורי הענינים בתורה הם לבושים לענינים גבוהים עד אין שיעור

ג) עוד אמר רבי שמעון וי לזה האיש שאומר שזאת התורה באה לגלות ספורים פשוטים ודברי הדיוטות, שאם כן אפילו בזמן הזה אנו יכולים לעשות תורה מדברי הדיוטות, ועוד בשבח יותר מהם, ואם לגלות ענינים פשוטים אפילו אותן מאספי חדשות העולם יש בהם ענינים עליונים יותר, אם כן נלך אחריהם ונעשה מן הספורים שלהם תורה כדמיון זה, אלא כל דברי התורה ענינים עליונים הם וסודות עליונים, בוא וראה עולם העליון ועולם התחתון כמשקל

○ הערות ○

העשיה עולם הגשמי:

ו. היינו שנבנים על הקדמות ויסודות של שקר.

ז. כל זה המכיון על ההקדמות והיסודות של חידושי תורה.

אחד נשקלו, ישראל למטה, מלאכים עליונים למעלה, מלאכים העליונים כתוב בהם עֲשֵׂה מְלַאֲכֵי רִחוּת, שהרי בשעה שיוורדים למטה מתלבשים בלבוש של זה העולם, ואם לא היו מתלבשים בלבוש כדמיון זה העולם לא היו יכולים לעמוד בזה העולם, ולא היה סובלם העולם, ואם במלאכים כך, התורה שבה נבראו המלאכים וכל העולמות כולם ומתקיימים בשבילה, על אחת כמה וכמה, שכיון שירד לזה העולם, אם לא היתה מתלבשת באותן הלבושים של זה העולם, לא היה העולם יכול לסובלה, ובכן אלו ספורי התורה לבושי התורה הם, מי שחושב שהלבוש הזה הוא תורה ממש, ולא ענין אחר, תיפח רוחו ולא יהיה לו חלק בעולם הבא, לפיכך אמר דוד גַּל עֵינֵי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, מה שיש תחת הלבוש של התורה, בוא וראה יש לבוש הנראה לכל, ואלה הכסילים כשרואים לאדם הנלבש בלבוש שנראה להם יפה אינם מסתכלים יותר, אבל החשיבות של הלבוש הוא הגוף, חשיבות הגוף היא הנשמה, כדמיון זה היא התורה שיש לה גוף, והן המצוות שבתורה שנקראין גופי התורה, זה הגוף נתלבש בלבושים שהם הספורים של זה העולם, הכסילים שבעולם אינם מסתכלים אלא בזה הלבוש שהוא הספור שבתורה, ואין יודעים יותר, ואין מסתכלים במה שיש תחת הלבוש ההוא, ואלה המבינים יותר אין מסתכלים בהלבוש, אלא בהגוף שהוא תחת אותו הלבוש, החכמים עבדי מלך העליון אלה שעמדו בהר סיני אינם מסתכלים אלא בהנשמה, שהיא עיקר הכל, היא התורה ממש, ולעתיד לבוא עתידים להסתכל במה שהיא נשמה להנשמה של התורה, זכאים הם אלה הצדיקים המסתכלים בהתורה כראוי, היין אין מתקיים אלא בקנקן, וכן התורה אינה מתקיימת אלא בלבוש הזה, ועל כן לא נצרך להסתכל אלא במה שיש תחת הלבוש, ועל כן כל אלה הענינים וכל אלה הספורים לבושי התורה הם.

זהר במדבר בהעלתך קמט ע"א

אמר רבי אלעזר כמה חביבין הם דברי התורה, שבכל תיבה ותיבה יש סודות עליונים, והתורה כלל העליון נקראת, ולמדנו בהי"ג מדות שהתורה נדרשת בהן, כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא, שהרי התורה היא כלל העליון, אף על פי שיצא ממנה ספור אחד בפשטות, ודאי לא בא להראות על אותו הספור בלבד, אלא להראות ענינים עליונים וסודות עליונים, ולא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא, לפי שזה הספר שבתורה או המעשה ההוא, אף על פי שהוא יוצא מן כלל התורה, לא להראות על עצמו בלבד יצא, אלא להראות על הכלל העליון ההוא של התורה כולה יצא, וזכאים הם ישראל שנתנה להם תורה עליונה תורת אמת, ומי שאומר שאלו ספורי התורה להראות על אותם הספורים בלבד באו תיפח רוחו, שאם כן אין זו תורה עליונה תורת אמת, אלא ודאי שהתורה הקדושה העליונה היא תורת אמת, בוא וראה מלך בשר ודם אין כבודו לספר דברי הדיוט, כל שכן לכתוב אותו, ואם תעלה על דעתך שהמלך העליון הקדוש ברוך הוא לא היה לו ענינים קדושים ליכתב, ולעשות מהם תורה, אלא שהוא אסף כל דברי הדיוטות, כגון דברי עשו, דברי הגר, דברי לכן ליעקב, דברי האתון, דברי בלעם, דברי בלק, דברי זמרי, ואף אותם וכל שאר ספורים הנכתבים ועשה מהם תורה, אם כן מפני מה נקראת תורת אמת, תורת ה' תמימה, עדות ה' נאמנה, פקודי ה' ישרים, מצוות ה' ברה, יראת ה' טהורה, משפטי ה' אמת,

הַנְּחַמְדִים מְזַהֵב וּמְפַז רַב, אלו הם דברי התורה, אלא ודאי התורה הקדושה העליונה היא תורת אמת, וכל דבור ודבור בא להראות ענינים עליונים של זה הדבור, והספור ההוא לא להראות על עצמו בלבד הוא בא, אלא להראות על אותו הכלל העליון הוא בא, (תרומה קטו) אמר רבי שמעון כך הוא למי שנכנס ויוצא בנסתרות שבתורה, ולמי שאינו נכנס ויוצא לא כן, משל לאדם שהיה מדורו בין הרים ולא ידע מן יושב העיר, זרע חטים ואכל החטים בעצמם, פעם אחת נכנס לעיר הקריבו לפניו לחם טוב, אמר האיש ההוא, זה למה, אמרו לו זהו לחם לאכל, אכל והטעים לו מאד לחכו, אמר וממה נעשה זה, אמרו מחטים, אחר כך הקריבו לפניו מצות שנילושין בשמן, טעם מהן, אמר ואלו ממה נעשו, אמרו מחטים, אחר כך הקריבו לפניו מעדני מלכים הנלושים בדבש ושמן, אמר ואלו ממה נעשו, אמרו מחטים, אמר ודאי אני בעל כל אלה, שאני אוכל העיקר של כל אלה שהיא החטה, אבל הדעת ההיא של מעדני העולם לא ידע ונאבדה ממנו, כמו כן מי שבידו רק כלל התורה, ואינו יודע מכל עידוני הטובים היוצאים מן הכלל ההוא:

זהר בראשית דף יא עמוד ב'

איך לקיים בשלימות מצוות יראת ה'

פתח רבי שמעון בעניני מצות התורה ואמר, מצות התורה שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל, לכן בדרך כלל נכתבו בתורה" בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, זו היא מצוה הראשונה לכל המצוות, ונקראת מצוה זו יראת ה' שנקראת ראשית, שכתוב רֵאשִׁית חֻכְמָה יִרְאֵת ה' (תהילים קיא), יִרְאֵת ה' רֵאשִׁית דָּעַת (משלי א), לפי שדבר זה נקרא ראשית, וזה הוא השער ליכנס תוך האמונה, ועל מצוה זו מתקיים כל העולם, יראה מתחלקת לשלשה צדדים, שנים מהם אין בהם עיקר כראוי, והאחד מהם הוא עיקר היראה, יש אדם שמתירא מן הקדוש ברוך הוא בשביל שיחיו בניו ולא ימותו, או שמתירא מעונש הגוף או ממון, ומפני זה מתירא ממנו תמיד, נמצאת יראה זו שהוא מתירא מן הקדוש ברוך הוא אינה כדאי להקרא עיקר, יש אדם שמתירא מן הקדוש ברוך הוא לפי שמתירא מעונש של העולם ההוא ומעונש הגיהנם, שתי אלה אינן עיקר היראה והשורש שלה, עיקר היראה הוא שהאדם צריך לפחד מרבוננו, לפי שהוא האדון המושל העיקר והשורש של כל העולמות, והכל לפניו כאין ואפס חשוב, כמו שנאמר (דניאל ד) וכל דירי ארעא כלא חשיבין, ויצמצם האדם רצונו במקום ההוא שנקרא יראת ה', וזה המקום שנקרא יראת ה' נקרא ראשית דעת, ועל זה נכללה כאן מצוה זו, וזה הוא העיקר והיסוד לכל שאר מצות התורה, מי שנוטר יראה נוטר הכל, אם אינו נוטר יראה אינו נוטר מצות התורה, שהרי היראה היא השער לכל, ולפיכך כתבו בְּרֵאשִׁית שהיא היראה בְּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, ומי שעובר על זה עובר על מצות התורה, והעונש למי שעובר על זה היא רצועה רעה שתכהו, וזהו וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְכֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים, הרי אלו ארבעה עונשין לענוש בהם הרשעים, תהו, זה

○ הערות ○

ת. י"ד פקודין שמחשב ר' שמעון בר יוחאי במעשה בראשית לפי שעליהן מתקיים מעשה בראשית והן מצות שישראל יכולים לקיימן בכל מקום אפילו בגלות וגם מצות הבאת בכורים יכולים לקיים על ידי הבאת דורון לתלמוד חכם כידוע, לכך בא ר' שמעון בר יוחאי והעמידן על ארבע עשרה:

חנק, שכתוב (ישעי' ל"ד) קו תהו, זה חבל מדה, בהו, זו סקילה, אבנים המשוקעות תוך תהום רבה לענוש הרשעים, וחשך, זו שרפה, שכתוב וַיְהִי כְשֶׁמַּעְכֶּם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, וַהֲרָה בְעֵר בְּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וְעָרְפֶּל, וזה האש החזק שעל ראשי הרשעים התחיל לשורפם, ורוח, זה הרג בחרב, רוח סערה חרב חדה תלהט בו, ככתוב וְאֵת לֵהַט הַחֶרֶב הִמְתַּפְּכֶת, וזה נקרא רוח, הוא העונש לזה העובר על מצות התורה, ונכתב העונש אחר מצות יראה הראשית שהיא כלל של הכל, מכאן ולהלאה שאר מצות התורה:

מצות אהבה כראוי

מצוה שניה זו היא מצוה שמצות היראה נאחזת בה, ואינה יוצאה ממנה לעולם, והיא מצות האהבה, שהאדם צריך לאהוב לריבונו אהבה שלמה, ומהו אהבה שלמה, זו אהבה רבה, שכתוב הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וַהֲיָה תָמִים, שלם באהבה, וזהו שכתוב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, זו אהבה שלמה שנקראת אהבה רבה, וכאן היא המצוה שיאהב האדם לריבונו כראוי, (דק"ב) ועל זה למדנו שעל שני אופנים מתחלקת האהבה לאהוב להקדוש ברוך הוא, יש מי שאוהב להקדוש ברוך הוא מתוך שיש לו עושר, אריכת ימים, בנים סביבו, מושל על שונאיו, דרכיו מצליחים לו, ומתוך כך אוהב לו, ואם יהיה לזה בהפוך, שייסבב עליו הקדוש ברוך הוא גלגל דין הקשה, יהיה שונא לו ולא יאהבנו כלל, ולפיכך אהבה זו אין היא אהבה שיש לה עיקר, אהבה שנקראת שלמה זו שהיא בשני הצדדים, בין בדין בין בטובה והצלחת דרכו, שאוהב לו לריבונו כמו שלמדנו אפילו הוא נוטל נשמתך ממך, זו היא אהבה שלמה שנמצאת בשני הצדדים, ועל כן האור של מעשה בראשית נתגלה ואחר כך נגנו, כאשר נגנו יצא דין הקשה, ונתכללו שני הצדדים ביחד, להיות שלמות האהבה כראוי, אמר רבי אלעזר ודאי לא נצרך לשכח היראה בכל המצות, כל שכן במצוה זו נצרכה יראה, שיתדבק בה זה שנדבק באהבה זו שהיא רק בצד אחד טוב, כמו שאמרנו שהיא בשביל שנתנה לו עושר וטוב אריכת ימים בנים ופרנסה, אז נצרך ביותר להתעורר ביראה ולפחד שלא יגרם החטא, ועל זה כתוב (משלי כ"ח) אֲשֶׁרִי אֲדָם מִפֶּחַד תָּמִיד, בשביל שאז תהיה נכללת יראה באהבה, וכך נצרך כאשר רואה האדם שדין הקשה שורה עליו, אז יתעורר ביראה ויפחד מרבונו כראוי ואל יקשה לבו, ועל זה כתוב וּמִקְשָׁה לְבוֹ יְפוּל בְּרָעָה, בצד האחר של הדין הקשה שנקרא רעה, נמצא שהיראה מתאחדת בשני הצדדים ונכללת בהם, וזו היא אהבה שלמה כראוי.

מצות קריאת שמע בכוונותיה

מצוה שלישית לדעת שיש אלוה גדול ומושל בעולם, וליחודו בכל יום ביחוד הראוי, באותן ששה צדדים העליונים, ולעשות להם יחוד אחד בשש התיבות של הפסוק שמע ישראל, ולכוון רצון העליון עמהם^ט ועל כן אחד צריך להאריך בו כשיעור שש תיבות, וזהו שכתוב יְקוּוּ

○ הערות ○

ט. אפרש ברמוז, דע שכדי שיהיה באפשרות להברא עולם גשמי מן אור האלהות עילת כל העלות נברא

הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד, יֵאָסְפוּ הַמַּדְרַגּוֹת שֶׁמִּתַּחַת הַשָּׁמַיִם לְהֵתְאָחֵד בּוֹ, לְהִיּוֹתוֹ בְּשִׁלְמוֹת לְהַשְׁשֵׁה צַדִּיקִים כְּרֵאוּי, וְעַם כָּל זֶה נִצְרָךְ בִּיחּוּד הַזֶּה לְקֶשֶׁר בּוֹ גַם מִדַּת הִירָאָה, שְׁצַרִּיךְ לְהֵאָרִיךְ בְּהַדְלָ"ת שֶׁל אֶחָד, כִּי הַדְלָ"ת שֶׁל אֶחָד גְּדוּלָה, זֶהוּ שִׁכְתוּב בּוֹ וְתִרְאֶה הַיִּפְשָׁה, שֶׁתִּתְגַּלֶּה וְתִתְקַשֵּׁר הַדְלָ"ת שֶׁהִיא יִבְשֵׁה בִּיחּוּד הַהִיא' וְלֵאחֵר שֶׁנִּתְקַשְׁרָה שֵׁם לְמַעַלָּה צַרִּיךְ לְקֶשֶׁר אוֹתָהּ לְמַטָּה עִם מַחְנוּתֶיהָ, בְּשֵׁשֶׁה צַדִּיקִים אַחֲרַיִם שֶׁלְמַטָּה י"י לְאֵמֵר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, שִׁישׁ בּוֹזֵה שֶׁשׁ תִּיבּוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל יְחוּד, וְאִז מֵה שֶׁהִיא יִבְשֵׁה נַעֲשֵׂה אֶרֶץ, לְעִשׂוֹת פִּירוֹת וְתִבּוּאוֹת וּלְנִטּוֹעַ עֲצִים, וְזֶהוּ שִׁכְתוּב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ, מִזֶּה הַיְחוּד שֶׁלְמַטָּה מִתְמַלֵּאת הָאֶרֶץ בְּשִׁפְעַ שְׁלֵמָה כְּרֵאוּי, וְעַל כֵּן כְּתוּב בּוֹזֵה כִּי טוֹב כִּי טוֹב שְׁנַי פְּעַמִּים, אֶחָד עֵבוֹר יְחוּד הָעֲלִיּוֹן, וְאֶחָד עֵבוֹר יְחוּד הַתַּחְתּוֹן, כִּיּוֹן שֶׁנַּעֲשֵׂה הַיְחוּד בְּשְׁנַי הַצַּדִּיקִים, מִכֵּאֵן וְלֵהֲלֵאָה תִדְרָשָׁה הָאֶרֶץ דָּשָׁא, נִתְתַּקְנָת לְעִשׂוֹת פִּירוֹת וְתִבּוּאוֹת כְּרֵאוּי.

שם הוי' ושם אלקים הם אחד

מצוה רביעית לדעת שה' הוא האלהים, ככתוב וידעת היום והשבת אל לבבך פי ה' הוא האלהים, ולהכליל השם אלהים בהשם הוי"ה ברוך הוא, להבין שהם אחד ואין בהם פירודי' וזה הסוד שכתוב יהי מאות בקיע השמים להאיר על הארץ, להיותם השני שמות אחד בלי פירוד כלל, להכליל מארת חסר בהשם שנרמזו בתיבת שמים י"י שהם אחד ואין בהם פירוד,

○ הערות ○

עשר ספירות שנקראות כתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות, והן עולמות וכלים שיתפשט בהן האור ממקור האלהות בהרבה אופני השתלשלות, והן נחלקין לד' עולמות שנקראים אצילות בריאה יצירה עשיה, ספירה א' כתר נקראת רעותא דלעילא, ב' ספירות חכמה בינה הן שורש העולמות אצילות ובריאה הנקראים אבא ואמא, ו' ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד נקראין שית סטרין עלאין והן שורש עולם היצירה, ספירה האחרונה מלכות היא שורש עולם העשיה הגשמי, וב' עולמות האלה נקראים ברא וברתא, והכל נרמזו בתיבת אח"ד, א' רמזו על כתר, ח' רמזו על ח' ספירות חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, ד' רמזו על מלכות שהיא דלה כי אין לה אור מגרמה אלא מה שנשפע לה מן ספירות העליונות, והיינו כוונת היחוד בתיבת אחד של שמע ישראל לכוון באח של אחד שג' ספירות הראשונות כתר חכמה בינה הן מקושרות באינן שית סטרין עלאין שהן ו' ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, זה נקרא יחודא עלאה, ובאות ד' של אחד לכוון שספירת המלכות שנקראת דלה וגם נקראת מדת היראה תהא מקושרת גם היא בהיחוד אח שהוא יחוד תשע ספירות הראשונות, זה נקרא יחודא תתאה, ומעתה יבין כל בעל מוח המושך דברי הזהר:

י. ספירת מלכות נקראת יבשה כיון שאין לה אור מגרמה כלום אלא מה שנשפע לה מספירות הראשונות: יא. זו כוונת יחודא תתאה בפני עצמו שספירת המלכות שהיא בחינת עלמא דנוקבא תתיחד עם השש ספירות חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד שהן בעולמה נקראים שית סטרין אחרנין דלתתא, ואלו הן מחנוניה לחלק להם השפע שקבלה:

יב. שם הוי"ה מרמז על רחמים, והשם אלהים על מדת הדין, והיינו לדעת שהכל ממקור אחד, ולא כהמינים האומרים שיש שתי רשיות פועל טוב בלבד ופועל רע בלבד:

יג. שמים מרמזו על ספירת תפארת והיינו השם הוי"ה ברוך הוא מדת הרחמים, ומארת חסר מרמזו על מדת המלכות שהיא מדת הדין:

אור השחור מקושר באור הלבן, אין בהם פירוד והכל אחד, וזהו עמוד הענן הלבן שהאיר ביום, ועמוד האש בלילה, מדת יום ומדת לילה, שיתתקנו זה עם זה להאיר, כמו שנאמר לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ, וכאשר יבין האדם שהכל אחד ולא ישים פירוד, אז כח הטומאה יסתלק מן העולם ולא יומשך למטה, וזהו הסוד שכתוב והיו למאורות, שהקליפה אחר המוח תתמשך ותתעלה, המוח הוא האו"ר, וצד הקליפה הוא מו"ת, או"ר הוא באותיות מחוברות, מו"ת באותיות נפרדות, מאורות"י וכאשר או"ר זה נסתלק משם נעשה חבור מו"ת מן האותיות הנפרדות -

זהר דף יב עמוד ב'

עמולים בתורה

מצוה חמישית כתוב ישרצו המים שרץ נפש חיה, במקרא הזה נרמז שלש מצות, אחת לעמול בתורה, אחת לעסוק בפריה ורביה, ואחת להמול לשמנת ימים להעביר משם הערלה: לעמול בתורה, להתנגע בה להוסיף לה בכל יום לתקן נפשו ורוחו, שכיון שהאדם עוסק בתורה נתתקן בנשמה קדושה, שכתוב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, זו התורה שנקראת מים, ישרצו ויוציאו כח החיים של נפש חיה, נפש של החיה הקדושה ההיא^{טו} שכאשר האדם אינו עוסק בתורה אין לו נפש קדושה, וקדושה שלמעלה אינה שורה עליו, וכאשר מתיגע בתורה, על ידי רחישת שפתים שהוא מרחש בה זוכה לנפש חיה ההיא, ולחזור להיות כמו מלאכים הקדושים, שכתוב (תהלים ק"ג) בָּרְכוּ ה' מְלֹאכֵינוּ, אלה הם העוסקים בתורה שנקראו מלאכיו בארץ, וזהו שכתוב וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ^{טז} והיינו בעולם הזה ובעולם הבא למדנו שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות להם כנפים כנשרים לשוטט בכל העולם, שכתוב (ישעיה' מ) וְקוֹי ה' יְחַלִּיפוּ כַח יְעֹלוּ אֶבֶר כְּנָשָׁרִים, וזהו שכתוב וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ -

מצוות פרו ורבו

מצוה ששית לעסוק בפריה ורביה, שכל מי שעוסק בפריה ורביה גורם להנהר הוא להיות נובע תמיד"י ולא יפסקו מימיו, והים נתמלא בכל הצדדים"י ונשמות חדשות מתחדשות ויוצאות מן העץ ההוא, והרבה חילות מתרבים למעלה עם אותן הנשמות, זה שכתוב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ חַיָּה, זה ברית היסוד הקדוש, נהר הנמשך ויוצא, ומים שלו נתרבים ושורצים שרץ הרבה נשמות להחיה ההיא^{טז} ועם אותן הנשמות הנכנסות בחיה ההיא יוצאים כמה עופות הפורחים ועפים כל

○ הערות ○

- יד. דורש תיבת מאורות מלא שיש אם למקרא, נמצא שתיבת או"ר באמצע באותיות מחוברות, ותיבת מות של שאר האותיות הן נפרדות:
- טו. היינו נשמה קדושה הנובעת ממקור החיים הנצחיים:
- טז. שיהיה כמו המלאכים שיש להם כנפים לעוף:
- יז. שיהיה נובע תמיד שפע מעלמא דדכורא לעלמא דנוקבא:
- יח. זו מדת המלכות שנקראת ים:
- יט. פירוש למדת המלכות:

העולם וכאשר הנשמה תצא לזה העולם, עוף ההוא הפורח ויוצא עם אותה הנשמה מן העץ ההוא יוצא עמה לזה העולם, כמה עופות יוצאים עם כל נשמה, שנים, אחד מימין ואחד משמאל, אם זכתה הם שומרים לה, שכתוב **פִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ**, ואם לא, הם מקטרגים עליה, ומי שמונע עצמו מפריה ורביה, כביכול הוא ממעט את הדמות הכוללת כל הדמותים, וגורם להנהר ההוא שלא יושפעו מימיו, ופוגם לכרית קודש בכל הצדדים, ועליו כתוב **(ישעי' ס"ו) וַיִּצְאֻ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בֵּי, בִּי וּדְאִיכָא זֶה הָעוֹנֵשׁ לְהַגּוֹף, וְהַנִּשְׁמָה אֵינָה נִכְנַסֶּת לַפְּנִים מֵהַפְּרוּכָת כְּלָלֵי וְנִטְרַדֶּת מֵהָעוֹלָם הַהוּא:**

בראשית זוהר דף יג

מצות מילה

מצוה שביעית להמול לשמנת ימים ולהעביר זוהם הערלה, ולפי שהחיה ההיא היא מדרגה השמינית לכל המדרגות, הנפש ההיא הפורח ממנה צריכה להתראות לפניה לשמנת ימים, כמו שהיא מדרגה השמינית^{כ"י} ואז הוא נראית בודאי שהוא נפש חיה נפש מן החיה הקדושה ההיא, ולא מצד הטומאה, וזהו **יִשְׁרְצוּ הַמִּיִּם**, כמו שמפורש בספר חנוך, יהיו נרשמים המים של זרע הקודש בהרושם של הנפש חיה, וזה הרושם של אות יו"ד שנרשמת בבשר הקודש יותר מכל שאר רשומות שבעולם, ועוף **עוֹפֵף עַל הָאָרֶץ**, זה אליהו הנביא, הפורח כל העולם בד' פריחות להיות שם בשעת המילה של הברית קודש, ונצרך להכין לו כסא ולהזכיר בפה, זה הכסא של אליהו הנביא, ואם לא אינו בא שמה, ו**יִבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתְּנִינִם הַגְּדֹלִים**, שנים, אלה הם ערלה ופריעה, כריתת הערלה ואחר כך פריעה, והם בבחינת זכר ונקבה^{כ"ד} ו**אֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת**, זה רושם אות ברית קודש, שהיא נפש החיה הקדושה כמו שאמרנו, **אֲשֶׁר שְׂרְצוּ הַמִּיִּם**, מים העליונים שנמשכו אצל אות הברית הזה, ובעבור זה נרשמים ישראל ברושם הקדוש והטהור למטה, כדמיון שאותן הקדושים העליונים נרשמים, שיהיה היכר בין צד הקדושה לצד האחר של הטומאה, כן גם ישראל נרשמים להכיר בין קדושתם לעמים עובדי כוכבים, הבאים מצד האחר של הטומאה, וכמו שהם נרשמים כן נרשמים בסימנים הבהמות והעופות שלהם בין הבהמות והעופות של העמים עובדי כוכבים, אשרי חלקם של ישראל:

○ הערות ○

- כ. היינו מלאכי השמירה ככתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך:
- כא. לפי שפוגם דמות העליון שעליו נזכר בתלמוד נשמות שבגוף:
- כב. זה הרקיע שבו השער לכניסת הנשמות במקום צרור החיים נקרא פרגודא, היינו פרוכת, ואפשר מפני שהוא רקיע דק כמו מחיצה:
- כג. מדת המלכות שהיא הנפש חיה נקראת לפעמים שמינית לכל הספירות שהן מן ספירת בינה מלמעלה למטה כמו שספירת בינה נקראת שמינית מלמטה למעלה כנזכר בשערי אורה שער ח':
- כד. כריתת הערלה היא תקון במלכות שהיא בחינת נוקבא, ופריעה היא תקון ביסוד שהוא בחינת דוכרא:

ואהבת את הגר

מצוה שמינית לאהב את הגר הבא למול עצמו, וליכנס תחת כנפי השכינה, והיא מכניסה אותם תחת כנפיה לאותן הנפרשים מצד האחר של הטומאה ומתקרבים אצלה, שכתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואפשר תאמר שזאת נפש חיה הנכללת בישראל לכל היא מזומנת, חזר ואמר למינה, כמה חדרים והיכלות זה לפניו מזה יש לה לארץ הזאת שנקראת חיה תחת כנפיה, כנף הימנית יש לה שני חדרים, ומזאת הכנף הם נפרשים לשתי אומות אחרות שיש להן התקרבות לישראל, להכניסם תוך החדרים האלה² ותחת כנף השמאלית יש שני חדרים אחרים, ונפרשים לשתי אומות אחרות שהם עמון ומואב, וכולם נקראים נפש חיה, ועוד כמה חדרים סתומים אחרים והיכלות אחרים בכל כנף וכנף, ומהם יוצאים רוחות להפרישם לכל הגרים שמתגיירים, ונקראים נפש חיה, אבל למינה, שהם נכנסים תחת כנפי השכינה ולא יותר, אבל נשמות ישראל יוצאות מתוך גוף העץ ההיא³ ומשם פורחות הנשמות לתוך ארץ זו תוך מעיה לתוך תוכה, והסוד ככתוב (מלאכי ג) כי תהיו אתם ארץ חפץ, ועל כן נקראים ישראל בן יקיר שהמו מעיה עליו, ונקראים (ישעי מ"ו) העמסים מני בטן, ולא מן הכנפים שמבחוץ, ועוד שהגרים אין להם חלק בעץ העליון, כל שכן בהגוף שלו, אבל החלק שלהם הוא תחת כנפי השכינה ולא יותר, שם חונים גירי הצדק ומתאחדים ולא לפניו כמו שנתבאר, ולפיכך תוצא הארץ נפש חיה למינה, ולמי, בהמה ורמש וחייתו ארץ, כולם שואבים נפשות מן אותה החיה, אבל כל אחת למינה כראוי לה.

בראשית דף יג עמוד ב'

צדקה

מצוה תשיעית לרחם עניים וליתן להם מזון, שכתוב נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, נעשה אדם שיהיה בשותפות והתכללות זכר ונקבה, בצלמנו עשירים, כדמותנו עניים, שהרי מצד בחינת זכר העושר, ומצד בחי' נקבה הדלות, וכמו שהם למעלה בשותפות אחד, וזה מרחם על זה, וזה נותן לזה וגומל עמו טובה⁴ כן צריך להיות האדם למטה, שיהיה העשיר עם העני בחבור אחד, שיתן זה לזה ויגמול טובה זה לזה, ויירדו בדגת הים וגו', סוד זה ראינו בספר של שלמה המלך, שכל מי שמרחם על עניים ברצון הלב לא תשתנה צורתו לעולם מכמו שהיתה בצורת אדם הראשון, וכיון שצורת אדם נרשמת בו יש לו שליטה על כל הבריות שבעולם בצורה ההיא, זה שכתוב ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ וגו', כלם זעים ומפחדים מן אותה הצורה הנרשמת בו, לפי שזאת היא מצוה גדולה ומועלת שיתעלה האיש בצורת אדם יותר משאר

○ הערות ○

כה. לפי שבאים מגזע אברהם ויצחק:

כו. היינו עץ החיים שהוא ספירת התפארת ומשם פורחת לארץ היינו לספירת המלכות להיות בה בבחינת עיבור קודם ההולדה בעולם הזה:

כז. ספירה אחת תשפיע שפע לספירה שניה שחסר לה השפע:

מצות, מניין מנבוכדנצר, שאף על פי שחלם לו חלום ההוא, כל זמן שהיה מרחם לעניים לא נתקיים בו החלום, כיון שהטיל עין רעה שלא לרחם על העניים מה כתוב (דניאל ד) עוד מִלְתָּא בְּפֶם מִלְכָּא וגו', מיד נשתנה צורתו ונטרד מן האנשים, ולפיכך כתוב נַעֲשֶׂה אָדָם, כתוב כאן עשיה, וכתוב שם (רות ב) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעֵז.

הנחת תפילין

מצוה עשירית להניח תפילין ולהשלים עצמו בדמות העליון, שכתוב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, שהרי תפילין אותיות של השם הקדוש הם ממש, כל אות ואות של השם הקדוש בפרשה אחת חקוקה, פרשה הראשונה קדש לי כל בכור, זו אות י, פרשה ב' והיה כי יביאך, זו אות ה, פרשה ג' שמע ישראל, זו אות ו', פרשה ד' והיה אם שמוע, זו אות ה' האחרונה ועל כן מי שמתקן בהם הרי הוא בצלם אלהים, מה אלהים מתיחד בו השם הקדוש כן גם הוא נתיחד בו השם הקדוש כראוי, זכר ונקבה ברא אותם, אלו תפילין של ראש ותפלה של יד והכל אחד.כט.

בראשית דף יד עמוד ב

הפרשת מעשר

מצוה אחת עשרה לעשר מעשר הארץ, כאן נרמז ב' מצות, אחת לעשר מעשר הארץ, ואחת להביא בכורים מפרי העץ, שכתוב הִנֵּה נִתְּתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ, כתוב כאן הִנֵּה נִתְּתִי, וכתוב שם וְלִבְנֵי לִוֵי הִנֵּה נִתְּתִי כָּל מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל, וכתוב וְכָל מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לְה' הוּא.

להביא בכורים

מצוה שתים עשרה להביא בכורים מפרי העץ, שכתוב ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זורע זרע לכם יהיה לאכלה, הגם שכל מה שראוי לגבוה אסור לנו לאכל, אבל להם התיר ונתן להם כל מעשר שלו ובכורי העצים, וזהו נתתי לכם, לכם ולא להדורות שאחריכם.

פדיון הבן

מצוה שלשה עשרה לפדות בן הבכור לקשרו בחיים, כי שני ממונים יש, אחד של חיים ואחד של מיתה העומדים אצל האדם, וכאשר יפדה האדם את בנו, מיד הממונה של מיתה

○ הערות ○

כח. פירוש שהשם הויה מתיחד בהשם אלהים, והיינו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה:
כט. תפילין של ראש תקונם בעלמא דדכורא ותפילין של יד בעלמא דנוקבא:

פודהו, ואינו יכול לשלוט עליו, וזה הסוד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּכָלל וְהִנֵּה טוֹב, זה מלאך החיים, מֵאֵד, זה מלאך המיתה, ולכן בפדיון הזה מתקיים זה של חיים ונחלש אותו של מיתה, ובפדיון הזה קונה לו חיים כמו שנתבאר, וזה צד הרע מניחו ואינו נאחז בו.

שמירת זכירת שבת

מצוה ארבע עשרה לשמר יום השבת, שהוא יום המנוחה מכל מעשה בראשית, כאן נכלל ב' מצות, אחת שמירת יום השבת, ואחת לקדש זה היום בקדושתו, לשמר יום השבת שהוא יום מנוחה לעולם, וכל מעשה בראשית נגמרו ונעשו עד שנתקדש היום, כיון שנתקדש היום נשארה הבריאה של הרוחות שלא נברא להם גופות, וכי לא ידע הקדוש ברוך הוא לעכב מלקדש היום עד שיבראו גופות להרוחות, אלא בעץ הדעת טוב ורע נתעורר אותו צד האחר של הרע, ובקש להתגבר בעולם, והתפשטו הרבה רוחות בהרבה זיונים להתגבר בעולם עם גופות, כיון שראה הקדוש ברוך הוא כך היה מעורר מתוך עץ החיים נשיבת הרוח, והיה מכתש בעץ הדעת טוב ורע, ונתעורר צד הטוב ונתקדש היום, שהרי בריאת הגופות והתעוררת הרוחות בצד הטוב הוא בליל שבת, ולא בצד הרע, ואם היה מקדים עצמו צד הרע בזה הלילה טרם שהקדים צד הטוב, לא היה העולם יכול לעמוד בפניהם אפילו רגע אחד, אבל רפואה הקדים הקדוש ברוך הוא, שמהר לפניו קדושת יום השבת, והקדימו קודם התגברות צד הרע ונתקיים העולם, ומה שחשב צד הרע להבנות בעולם ולהתגבר, נכנה בלילה הזה צד הטוב ונתגבר, ונכנים גופות ורוחות קדושים בלילה הזה מצד הטוב, ולפיכך עונת תלמידי חכמים היודעים מזה היא משבת לשבת, וכאשר ראה כך צד הטומאה שכמו שהוא חשב לעשות עשה צד הקדושה, הוא הולך ומשוטט בכמה חילות וצדדים שלו, ורואים כל אותן שמשמשים מטתם בגלוי גופם לאור הנר, וכל אותן הבנים שנולדים משם נעשים נכפים, כיון ששורה עליהם רוחות מן צד הטומאה ההוא, רוחות ערומים של רשעים שנקראים מזיקים, ושורה בהם לילי"ת והורגתם, כאשר נתקדש יום השבת והקדושה שולטת בעולם, צד הטומאה ההוא מקטין עצמו, ונסתר כל ליל השבת ויום השבת, מלבד הקליפה אסימו"ן וכל המחנה שלה, שהולכים בסתר לראות המשמשים מיטתם בהתגלות וגם לאור הנר, ואחר כך נסתרים לתוך נקב התהום רבה, למוצאי שבת מתפרצים כמה חילות ומחנות מצד הטומאה ומשוטטים בעולם, ועל זה נתתקן שיר של פגעים שלא ישלטו על העם הקדוש, כשיוצאים בבהלה ורוצים לשלוט בעולם על העם הקדוש, וכאשר רואים אותם שמתפללים ואומרים שיר הזהב, תחלה מבדילים בתפלה ואחר כך מבדילים על הכוס, אז פורחים מהם והולכים ומשוטטים במדבריות, הרחמן יצילנו מהם.

רועה הנאמן

בראשית ח"ג קכד עמוד ב'

בזכות מה יצאו ישראל מן הגלות

פתח אליהו ואמר כתוב (דניאל י"ב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים וגו' והמשפלים יבינו בגאולה האחרונה יעשה הקדוש ברוך הוא לנסות לישראל, זה שכתוב יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, אלו שהם מצד הטוב ויעמדו בהנסיון, והרשיעו רשעים, אלו שהם מצד הרע, ויתקיים בהם (יחזקאל ג') ואל אדמת ישראל לא יבוא, ויהרג אותם, והמשפלים יבינו, אלו שהם מצד עולם הבינה שהוא עץ החיים, בעבור נאמר (דניאל י"ב) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, בזה החבור שלך שהוא ספר הזהר מן הזיו של עולם הבינה שהיא תשובה, לאלו לא נצרך נסיון, ובעבור שעתידים ישראל לטעם מן עץ החיים, שהוא זה ספר הזהר יצאו עמו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בהם ה' בדר ינחנו ואין עמו אל נכר.

בראשית ח"ג קנג עמוד ב'

העמלים בלימוד הזהר

ועוד יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים, יתבררו ויתלבנו, אלה בעלי משנה, ויצרפו רבים, אלה הם זרע הקדוש של שאר העם, זה שכתוב (זכריה י"ג) וצרפתים כצורף את הכסף, והרשיעו רשעים, אלה הם הערב רב, והמשפלים יבינו, אלה הם בעלי קבלה שנאמר בהם והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, אלו שהם מתייגעים בלמוד הזהר הזה שנקרא ספר הזהר.

סוף תקון ו'

בענינים שלמעלה

ועוד אמר אליהו לרבי שמעון בן יוחאי, כתוב (דניאל ד') רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וגו', עפיה שפיר ואנבה שגיא וגו', ובענפיה ידורן צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא, רבי רבי, אתה הוא העץ הגדול והחזק בתורה, בענפים שלך שהם האברים הקדושים הרבה עופות שהם נשמות קדושות חונים שם, כרמיון העץ שלמעלה שנאמר בו ובענפיה ידורן צפרי שמיא,

והרבה אנשים למטה יתפרנסו מזה החבור שלך! כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובעבורו יתקיים וקראתם דרור בארץ.

תקונים

אמר רועה הנאמן^א כתוב והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, והמשפלים אלה הם רבי שמעון בן יוחאי וחבריו, רבי אלעזר בנו ורבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק ורבי חזקיה ורבי יהודה ושאר החברים, יזהרו כזהר הרקיע, מהו כזהר, אלא כאשר נאספו לעשות זה החבור, רשות נתן להם ולאליהו עמהם, ולכל הנשמות מן הישיבות שלמעלה, ולכל חילות מלאכים העליונים לרדת להיות ביניהם, ולהיות עמהם בהסכם ורצון ביחד, ועלת כל העלות נתן רשות לכל השמות הקדושים לגלות להם סודות נסתרים, וקראו לחבור הזה ספר הזהר.

○ הערות ○

ל. זה לשון הכסא מלך, דוק ליטנא כד אתגליא לתתא, מוכח דאתגליא לעילא מאז ועד עתה על השמים כבודו, אבל לתתא לא יתגלי אלא בדרא בתראה, ותוספת ביאור בסוף יומא לומר שהוא דוקא קרוב לימות המשיח ובגיניה תבוא הגאולה, והנה זה כמה מאות שנים שנתגלה הזהר לתתא ועדיין בן דוד לא בא אבל כד דייקת שפיר במה שאמר יתפרנסון מהאי חבורא כוונתו שיפורשו מאמריו העמוקים בהקדמות שגילה האר"י זלה"ה, והיינו הפרנסה שיבינו ויהנו לאורו מתוק לנפש ומרפא לעצם, כי הלומד גירסא בעלמא הגם שיש לו שכר טוב בעמלו ומקדש בטהרה נשמתו עם כל זה הסגולה דבגיניה וקראתם דרור היא כשיתפרנסו וילמדו פירושי המאמרים, הנה מבואר שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח ליוצרו כמו שכתוב כאלו פדאני לי ולבני מהגלות, ובספר מקדש מלך הובא באורך דברי הראשונים כמה מעלות טובות למשתדל בפירוש מאמרי הר' שמעון בר יוחאי, אין קץ לגודל שכרו, ואשרינו מה טוב חלקנו וכו' אם נזכה לעזור ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגיניה יבוא דרור, כי סגולה בו ולא בזולתו, ויהי רצון מלפני אב הרחמן שיגמור בעדי להוציא מחשבתי הטובה לפועל לזכות את הרבים, ואין לי להשען כי אם על אבי שבשמים, עד כאן לשונו, וגם אני הצעיר מלה בלשוני כזאת וכזאת:

לא. אלה הם דברי רעיא מהימנא שהיא נשמת משה רבנו עליו השלום שנתגלה כמה פעמים לר' שמעון בר יוחאי וחבריו לגלות להם רזין דאורייתא, והוא שמע בשמים נתינת רשות לר' שמעון בר יוחאי וחבריו ולאליהו לגלות בעולם התחתון סודות התורה:

תוכן הענינים

כ	ביאור טעם בריאת האדם	ארבע פעמים הסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה קודם
כ	אשרי חלקו של זה המשתדל בגלות האחרון להיות	שברא את העולם
כ	דבוק בשכינה הקדושה	באות ב"ת נברא העולם שהוא סימן ברכה
כא	סוד בריאת האדם	על כל עשב ועשב בארץ ממונה מלאך המכה עליו
כא	צלם מוכן לאדם עוד בטרם יוצא לעולם	ואומר לו גדל
כב	בריאת האדם - זכר ונקבה	שבעה מדורי הארץ
כב	צריך האדם לעסוק בפריה ורביה לעשות צלם	אור העין שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה גנזו
כג	אלקים	האור נגזז לצדיקים לעתיד לבוא
כג	נאמר על המיתה כי טוב היות שהיא גורמת לבני אדם	העולם מתקיים מאותו האור הגנוז
כג	לחזור בתשובה	העוסקים בתורה נמשך עליהם מזה האור
כג	טוב מאד - זה המוות שגורם לאדם להרהר	אין יום בלא לילה ואין לילה בלא יום
כג	בתשובה	פלאי בריאת העו לם ואין מתקיים אלא על שלום
כג	בענין הנ"ל	כל הרקיעין וההיכלות מוכנים לקבל על עצמם עול
כד	גודל הרחמנות של הקב"ה כלפי הרשעים	מלכותו
כד	וירא אלקים - ראה את כל הדורות	ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש
כה	יום הששי - נתיסד הכל כאחד	ברוך הוא עליון עליו
כה	ויכלו וגו' - זו האומנות של תורה שבכתב ושבעל	ביום שני לא נשלמה המלאכה לפיכך אין כתוב בו כי
כה	פה	טוב
כה	העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שהגיע יום	הרקיע שנמצא בו השמש הירח כוכבים ומזלות זה הוא
כה	השביעי	בית מקוה מים הגדול
כה	שנגמרו כל המלאכות נקרא ה' אלוקים - שם	התחברות מים עליונים בתחתונים הוא לעשות
כה	מלא	פירות
כו	בריאת רוחות ושידים - גם הם לתקון העולם	יהי מארת - נכתב חסר
כו	מי שאינו חי על פי תורה, כעובדי כוכבים ומזלות, אין	זוהמת הנחש
כו	לו קיום בעולם	במראה הכוכבים גדלים הדשאים ועשבי השדה
כו	כשנשלם שמו של אברהם שם הקודש נשלם ואדם	במראה והנוגה של כוכבי השביט גדלים סמי החיים
כו	וחוה הגיעו למנוחתם	ואבנים יקרות וזהב שחוט
כו	עד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחווה במנוחה	שני המאורות הגדולים - הכונה להעולם העליון והעולם
כז	במקומם	התחתון
כז	כל מה שיש בעולם נברא עבור האדם	אמרו הקדמונים - שיהיה אדם זנב לאריות ולא ראש
כז	האדם בכללותו	לשועלים
כז	שלשה מדרגות באדם - נפש רוח ונשמה	אומות העולם עושים חשבון השנה לשמש וישראל -
כח	ויביאה אל האדם - בתיקון שלה ככלה בחופתה	ללבנה
כח	גן עדן שלמטה מדור לרוחות הקדושים	סוד הפסוק ישרצו המים וכו'
כט	וצדיק יסוד עולם	ועוף יעופף על הארץ - מרמז למלאכים
כט	תפקיד האדם בעולם - לעבדה ולשמרה	בריאת התנינים הגדולים
ל	מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו	אם זוכה האדם נותנים לו זוגו
ל	התקין הקדוש ברוך הוא את ההיכלות עבור נשמות	נעשה אדם בסוד זכר ונקבה
ל	הצדיקים	האדם בלימוד התורה עושה לבוש לשכינה

קין אומר להקדוש ברוך הוא אם מפניך אהיה נסתר כל המוצא אותי יהרגני **מא**
 אות מכ"ב אותיות נתן ה' על קין להגן עליו **מב**
 על שחזר קין בתשובה נשאר בעונש נוד בלבד **מב**
 נעמה היא אמן של שדים **מב**
 הוריד הקדוש ברוך הוא לאדם את ספר רזיאל המלאך **מג**
 מי גרם לי שמחה - אדם הראשון שהוא פעלו של הקב"ה **מג**
 לאברהם וחנוך ניתן ספר תולדות אדם **מד**
 הורידו לאדם הראשון ספר משמים ובו היה יודע חכמה העליונה **מד**
 ברכות אינן נמצאות אלא במקום שנמצאים זכר ונקבה **מד**
 שת נולד בתיקון הגוף ובתיקון הנפש **מה**
 בימי אנוש הבינו אף הנערים בחכמות עליונות ולא האמינו בהקדוש ברוך הוא **מו**
 טפשות דור בני המבול **מו**
 חנוך לקחו הקדוש ברוך הוא טרם זמנו שלא יחטא **מז**
 אלמלא שמר אדם מלאכול את עץ הדעת היה קיים לעולם **מז**
 נח נולד מהול ולפיכך קראו שמו נח על שם הנחמה שיביא לעולם **מח**
 עז"א ועז"ל הפילם הקדוש ברוך הוא מן העולם הבא **מח**
 הבאים מקין אינם נקראים אלא בני אלקים **מח**
 בשעה שנגזר על האדם מיתה - פרש אדם מחוה **מט**
 הנפילים הם שכתוב ועוף יעופף על הארץ **מט**
 ששים הם בארץ כמנין שלמעלה **מט**
 נתמלאה סאתם כשהיו שופכי דמים לחנם **מט**
 הקדוש ברוך הוא כביכול נעצב על לבו כשמאביד מעשי ידיו מן העולם **נ**
 על מה ניחם ה' **נ**
 על אף שהקדוש ברוך הוא מתריע על הרע שיביא אין האדם יכול להשמר מפני הדין **נא**
 בהיפוך אותיות ח"ן, ע"ר בהיפוך אותיות ר"ע **נא**
 צדיקים אור להם ורשעים אפלה להם **נא**

ל על מה נצטוו האדם? **ל**
 הקדוש ברוך הוא עשה לאדם עזר כנגדו **ל**
 הקדוש ברוך הוא לקח את חוה והתקין אותה בתיקון **לב**
 אביה ואמה של הכלה צריכים להכניסה ברשות החתן **לב**
 חובת הפיוס קודם היחוד **לב**
 למה החטא גרם? **לג**
 מי שנמשך אחר רע אין לו דירה עם עץ החיים **לג**
 הנחש בכל דבריו אמר שקר **לד**
 בעת שאכל האדם מן עץ הדעת נתהפך לכמה גוונים **לד**
 על ידי האכילה גרמו מיתה לעולם **לה**
 נפקחו עיניהם להבין ענינים רעים שבעולם **לה**
 בשעת החטא נלקח מאדם הראשון כל ההשגות ... **לו**
 עד מתן תורה לא נתקן זוהמת הנחש **לו**
 רמז שבית המקדש עתיד להחרב **לו**
 כשאין ישראל תומכים בתורה נותנים תמיכות לנחש **לו**
 חוה וחייה בענין אחד עולות **לו**
 המלבושים של האדם קודם החטא ולאחריו **לז**
 כאשר חטא אדם הראשון הוסרו ממנו כל המלבושים **לז**
 לאחר החטא נסתמו מעיני החכמה של האדם **לז**
 כפי הדרך שהולך בה האדם כן מושך עליו כח ממונה מלמעלה **לח**
 קין בא מצד הטומאה והבל מצד הקדושה **לח**
 כל זורות הצדיקים מתייחסים לשת **לט**
 קין נתקרב לקץ כל בשר **לט**
 בעת הקרבת הקרבן צריך שיהיה עיקר הקרבן לה' **מ**
 קין נתקנא על נקבה יתירה שנולדה עם הבל **מ**
 דבר ה' לקין לאחר שהרג את הבל אחיו **מ**
 הצד הרע בעבירה של האדם נדבק עליו ונוטר להיפרע ממנו **מא**
 הארץ קבלה את קין במדור ארקא **מא**
 עד שעשה קין תשובה לא קבלתו אף רוח שבעולם **מא**

❖ פרשת בראשית ❖

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ה' עמוד א'

ארבע פעמים הסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה קודם שברא את העולם

"אֱלֹהִים וְגו'", אמר רבי שמעון: בא וראה בהתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם^[א], שכתוב (משלי ח'): "וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאֶהְיָ שַׁעֲשָׁעִים יוֹם יוֹם מִשְׁחַקַּת לְפָנָיו בְּכָל עֵת", והוא הסתכל בה פעם ושתיים ושלש וארבע פעמים, ואחר כך אמרה, ואחר כך עשה בה מלאכה, ללמד לאנשים שלא יבאו לטעות בה, כמו שכתוב (איוב כ"ח): "אִזְ רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם", וכנגד ארבע פעמים אלו שכתוב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה, ברא הקדוש ברוך הוא מה שברא^[ב], וטרם שהוציא מלאכתו הכניס ארבע תיבות בתחילה, שכתוב בראשית ברא אלהים את, הרי ארבע, ואחר כך השמים, הן כנגד ארבע פעמים שהסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה, טרם שהוציא מלאכתו לפועל.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

באות בי"ת נברא העולם שהוא סימן ברכה

רבי אלעזר אמר: טרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, באו כל האותיות לפניי ונכנסו כל אחת ואחת למפרע, נכנסה תי"ו ואמרה לפניו, רצונך לברוא בי העולם, אמר לה - לא, שבך עתידים הרבה צדיקים למות, שכתוב (יחזקאל ט'): "וְהַתְּוִיַּתְּ תּוֹ עַל מַצְחוֹת הָאֲנָשִׁים וְגו'", ולמדנו שכתוב וממקדשי תחלו, אל תקרא ממקדשי אלא ממקדושי, ולכן העולם לא יברא בכך. נכנסו שלש אותיות, שי"ן קו"ף רי"ש, כל אחת ואחת בלבדה, אמר להן הקדוש ברוך הוא - אין אתן כדאי לברוא עמכן העולם, שהרי אתן האותיות שנקרא בכך שק"ר, ושקר אין הוא כדאי לעמד לפני. ונכנסו פ"א צד"י וכן כולן, עד שהגיעו האותיות לאות כ"ף, כיון שירדה כ"ף מעל הכתר נזדעזעו עליונים ותחתונים וכו', עד שנתקיים הכל באות בי"ת

זיו הזוהר

יש לומר שלפיכך ברא הקדוש ברוך הוא את העולם על ידי כח התורה, כדי שעל ידי חדושי תורה האמתים שיחדשו ישראל, יהיו גם כן נבראים רקיעים קדושים כזוהר הרקיע מזהירים. **ג.** ארבע תיבות של הקדמת הבריאה, רמז למה שברא ארבעה עולמות בכלל, שהם - אצילות בריאה יצירה עשיה, ובפרט, הם עולמות לרבבות עד אין

א. אין לפרש כאומן בכלי אומנותו שהם שני דברים, אלא יש לומר - כוונתו שברא הקדוש ברוך הוא את העולם באופן שיתנהג ויתקיים רק על פי דרכי התורה והמצוה, ולא כהאומרים שדרכי התורה והחיים של עולם הזה, הם מתנגדים זה לזה, וזהו שמביא הפסוק ואהיה אצלו אמון, היינו כמו אמון פדגוג המורה דרך איך להתנהג בכל הענינים, ועוד

שהיא סימן ברכה, ובה נתיסד העולם ונברא, ואם תאמר שהאל"ף היא הראש לכל האותיות, כך הוא, אלא לפי שנקרא בה ארור, לפיכך לא נברא בה העולם, בשביל שלא ליתן מקום לצד הטומאה שנקרא ארור, לא נברא בה העולם, ונתיסד בבי"ת העולם ובה נברא.

בהשמטות

על כל עשב ועשב בארץ ממונה מלאך המכה עליו ואומר לו גדל

"את השמים ואת הארץ", ראשי תיבות את השמים ואת הארץ אהוה, שבו נבראו שמים וארץ, א"ה, בו נבראו שמים, ו"ה, בו נבראת הארץ וכל מה שנמצא בה, והוא נותן השתוקקות בכל העצים והעשבים שבארץ, וזהו שאמרו, אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין ממונה עליו מלמעלה ושומר אותו שמכה בו ואומר לו גדל, שנאמר (איוב ל"ח): **"הידעתך חקות שמים אם תשים משטרו בארץ"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ט עמוד ב'

שבעה מדורי הארץ

"והארץ היתה תהו ובהו", אלה הם מדורי הארץ^[א]: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, נשיה, ציה, תבל, וגדול שכולם תבל, שכתוב והוא ישפוט תבל בצדק. אמר רבי יוסי: איזו היא ציה, אמר לו רבי אבא זה הוא מקום הגיהנם, כמו שכתוב: **"ציה וצלמות"**, וזהו הסוד שכתוב: **"והשך על פני תהום"**, זה סוד מקום הגיהנם, וזו היא ציה, מקום מלאך המות שהוא מחשיך פני הבריות, וזהו מקום של חשך העליון. תבל - זו נשיה, שלא נראה בה התגלות כלל עד שנשכחה מכלם, ועל כן נקראת נשיה, ובהו זו ארקא, מקום שאינו נשכח^[ב]. רבי חייא אמר: זו גיא, ורוח אלקים מרחפת, זה נגד תבל הניזון מרוח אלקים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"א עמוד ב'

אור העין שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה גנוז

"ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור", זה הוא האור שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה, והוא אור העין^[א] והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון, והיה רואה בו מסוף העולם ועד סופו, והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לדוד, והיה משבח ואומר (תהלים ל"א): **"מה רב טובך אשר צפנת ליראיך"**. והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא למשה, וראה בו מגלעד ועד דן, ובשעה שצפה הקדוש ברוך הוא שיעמדו שלשה דורות רשעים, והם דור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, גנוז כדי שלא ישתמשו בו, ונתנו הקדוש

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"א עמוד ב'

מספר, לפי השגת כל נברא. ג. יש מפרשים הכוונה על פי דברי חכמי הגעאגרפיה, שמחלקים הארץ על חמשה חלקים שונים זה מזה בישובים ובאקלימים שלהם, ואומרים שנמצא עוד שני חלקי ישוב במקום שני צירי כדור הארץ הצפוני והדרומי, אשר כעת השגחת הבורא יסתירם מאיתנו, ויש מפרשים בענין אחר המבואר בפרדס שער ו' פרק ג'. ד. שאין השכחה שולטת שם, דברי אמת.

ה. היינו האור של כח הנשמה שהיא חלק אלוה ממעל, ועל פי חכמת הטבע יובן שזה האור לא היה נקשר בשום מאור שהמאור יהיה המקור לזה האור, רק שזיו אור הנשמה הופיע בתוך העין וקוי האור הזה לא היו מוכרחים להתפשט רק ביושר של אלכסון כעין קוי האור של השמש והנר אלא שהיה בכחם להתבשם מן העין במרחק רב גם בדרך שבירת קוי האור לסכוב כדור הארץ, ועל ידי זה נצטייר

ברוך הוא למשה, והשתמש בו שלשה ירחים, שנשאר לו מן ימי העיבור שלול[ו] כמו שכתוב: **"וּתְצַפְנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים"**. ואחר שלשה חדשים בא לפני פרעה, לקח הקדוש ברוך הוא ממנו האור, עד שעמד על הר סיני לקבל התורה, והחזיר לו אור ההוא ונשתמש בו כל ימיו, ולא יכלו ישראל לגשת אליו, עד שנתן מסוה על פניו, כמו שכתוב וייראו מגשת אליו, ונתעטף בו כטלית, זה שכתוב (תהלים ק"ד): **"עוֹטָה אֹר כְּשֶׁלֶמָה"**. **"יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר"**, כל מה שנאמר בו - 'ויהי', הוא בעולם הזה ובעולם הבא. אמר רבי יצחק: אור שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, היה עולה אורו מסוף העולם ועד סופו ונגנז, מה הטעם שנגנז, כדי שלא יהנו ממנו רשעי העולם, והעולמות אל יהנו בעבורם[ו], והוא נגנז לצדיקים, לצדיק דוקא, שכתוב (תהלים צ"ז): **"אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְגוֹ"**, ואז יתכוננו העולמות ויהיו כולם אחד, ועד היום של עולם הבא הוא נסתר ונגנז.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

האור נגנז לצדיקים לעתיד לבוא

רבי שמעון אמר: יהי אור - יהי התפשטות זה האור למטה, ואלו הם המלאכים שנבראו ביום הראשון, יש להם קיום להתקיים מצד בחינת הימין[ו], **"וירא אלקים את האור כי טוב"**, 'את' - להכליל המאור שאינו מאיר מעצמו, עם המאור שמאיר מעצמו, שנאמר בו: **"כי טוב"**[ו] אמר רבי אלעזר: 'את' - להכליל ולרבות כל המלאכים שבאים מצד אור הזה, וכולם מאירים כבתחילה[ו] בקיום השלימות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

העולם מתקיים מאותו האור הגנוז

"וירא אלקים את האור כי טוב ויבדל", מה ראה - אמר רבי חייא: ראה במעשי הרשעים ונגנז אותם, רבי אבא אמר: ראה שעולה אורו מסוף העולם עד סופו, וכי טוב הוא לגנוז שלא יהנו ממנו רשעי העולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף תר"ו עמוד א'

העוסקים בתורה נמשך עליהם מזה האור

אמר רבי יוסי: אור ההוא נגנז, והוא מזומן לצדיקים לעולם הבא, כמו שביארו שכתוב: **"אור זְרוּעַ לְצַדִּיק"**, לצדיק ודאי סתם, ואור ההוא לא שימש בעולם מלבד ביום הראשון, ואחר כך נגנז ולא שימש יותר. רבי יהודה אומר: אלמלא היה נגנז לגמרי, לא נתקיים העולם

זוהר זיו הזוהר

שהיא מדה הראשונה מן הז' מדות שנקראות ספירות שעל ידן מתנהג העולם, ואלה המלאכים שנבראו מן אור מדת החסד שהיא בחינת ימין הם מתקיימים תמיד בכח אור החסד ואין בהם ביטול או תמורה. ט. היינו שתי המדות הנקראות תפארת ומלכות שהן בדמיון השמש והלבנה, וענין זה נתבאר בספרי הקבלה. י. פירוש, כמו קודם גניזת זה האור, כי באור מדת החסד אין בטול ולא גרעון

בהעין כל הארץ ומלואה, ועל פי זה יובן איך שבכח זה האור היה יכול משה לראות כל ארץ ישראל מן הגלעד ועד דן ועגילת כדור הארץ לא מנעה ראייתו. ו. כי הצפינה אותו במערה במקום חשוך, ורק בכח זה האור של הנשמה שהיה נקשר בעיניו ראה גם במקום חשוך. ז. פירוש בשביל הרשעים יהנו גם שאר העולמות מזה האור, ע"ד בהדי הוצא לקי כרבא. ח. יום הראשון נברא בכח מדת החסד

אפילו רגע אחד, אלא נגנו ונזרע, כזרע הזו שעושה תולדות וזרעים ופירות, וממנו מתקיים העולם, ואין לך יום שלא יצא ממנו בעולם, ומחזק לכל, ובו מזין הקדוש ברוך הוא לעולם ובכל מקום שעוסקים בתורה בלילה, חוט אחד יוצא מן האור הגנוז ונמשך על אותן העוסקים בה, זה שכתוב (תהלים מ"ב): **"יוֹמָם יֵצֵא ה' חֶסְדוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי"**.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

אין יום בלא לילה ואין לילה בלא יום

"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", ויהי ערב - מצד החשך, ויהי בקר - מצד האור. ומתוך שהם משתתפים יחד, כתוב - יום אחד, רבי יהודה אמר: מה הטעם שבכל יום ויום כתוב: **"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר"**, להודיע שאין יום בלא לילה, ואין לילה בלא יום, ואין צריכים להפרד^[א]. אמר רבי יוסי: יום ההוא שהוציא אור הראשון, נתפשט בכל הימים, שכתוב בכולם יום. אמר רבי אלעזר: כך נשמע שכתוב בכולם בקר, ואין בקר אלא מצד אור הראשון^[ב]. רבי שמעון אמר: יום הראשון התחבר עם כולם, וכולם בו, כדי להראות שאין בהם פירוד, והכל אחד.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

פלאי בריאת העולם ואין מתקיים אלא על שלום

"וַיֵּאמֶר יְהוָה רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם", אמר רבי יהודה: בזה נפרדו מים עליונים ממים התחתונים, רקיע - היינו התפשטות מים, וזהו שנאמר: **"וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם"**.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'

כל הרקיעין וההיכלות מוכנים לקבל על עצמם עול מלכותו

בא וראה בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא ז' רקיעים למעלה, ברא ז' ארצות למטה, ז' ימים, ז' נהרות, ז' ימים, ז' שבועות, ז' שנים ז' פעמים, ז' אלפי שנים קיום העולם, הקדוש ברוך הוא נמצא ברקיע הז', ז' רקיעין למעלה, ובכל אחד ואחד כוכבים, ומזלות, ושמשים, המשמשים בכל רקיע ורקיע, ובכל הרקיעים נמצא מרכבות אלה על אלה, לקבל עליהם עול מלכות ריבונם, ובכל המרכבות נמצא שמשים משונים זה מזה, אלה על אלה, מהם בו' כנפים, ומהם ברבי כנפים, מהם בד' פנים, ומהם בשני פנים, ומהם באחד, מהם אש לווהט, מהם מים, מהם רוח, זה שכתוב (תהלים קד): **"עוֹשֶׂה מְלֶאכִיו רִחוֹת מְשֻׁרְתֵיו אֵשׁ לוֹהֵט"**, וכל הרקיעים אלה על אלה כקלופי בצלים, אלה למטה ואלה למעלה, וכל רקיע ורקיע הולך ורועש מפחד רבונו, על פיו הולכים ועל פיו עומדים, ועל כולם הקדוש ברוך

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'

ולא תמורה. **יא.** פירוש, כי סתם חשך או לילה מרמז על דין ועל רע, וסתם אור או יום מרמז על חסד ועל הטוב, לזאת יאמר שאין להפריד בין המדות שעל ידן הנהגת העולם ולחשוב חסד ושלוש שיש שתי רשויות פועל טוב ופועל רע כמו שחשבו הקדמונים, אלא שהכל אחד. **יב.** רבי יוסי ורבי אלעזר שניהם מכוונים לענין אחד שאור יום הראשון אשר נברא בכח מדת החסד נתפשט ונתקשר בכל שאר הימים, ולולא זאת לא היה קיום למעשה בראשית, ורבי יוסי מוכיח ענין זה מתיבת יום, ורבי אלעזר מן תיבת בקר, כי שתי תיבות האלה ירמזו על אור מדת החסד.

זוהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף ט' עמוד ב'

הוא שנושא הכל בכחו וגבורתו, כדמיון זה ז' ארצות למטה, וכלן בישוב, אלא שאלה עליונים ואלה תחתונים^[1] וארץ ישראל גבוה מכולם, וירושלים גבוה מכל הישוב.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ג

ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו

ובספרו של רב המנונא הזקן מבואר יותר, שכל הישוב מתגלגל בעיגול כמו כדור, אלה למטה, ואלה למעלה, וכל הבריות משונים במראה שלהם מן שינוי האויר, כפי כל מקום ומקום, ומתקיימים בקיומם כשאר האנשים^[2], ועל כן יש מקום בישוב כאשר אור לאלה חושך לאלה, לאלה יום ולא לה לילה^[3], ויש מקום שתמיד יום, ולא נמצא בו לילה, מלבד בשעה אחת קטנה^[4], כדמיון זה הוא בים, שיש בו כמה בריות משונות זה מן זה, זה שכתוב (תהלים קד): "זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת וּגְוִי". והכל תולה זה בזה, ומתקשר זה בזה, והכל כדמיון שלמעלה, ובכל העולמות אין שולט בכל מלבד האדם, והקדוש ברוך הוא עליון עליו, ולולא רקיע ההוא שמפריש בין מים עליונים לתחתונים, היה מחלוקת בעולם מהם, אבל רקיע הזה עשה שלום ביניהם, והעולם אין מתקיים אלא על שלום. בא וראה הקדוש ברוך הוא נקרא שלום, הוא שלום ושמו שלום, והכל מתקשר בשלום.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו ע"א

ביום שני לא נשלמה המלאכה לפיכך אין כתוב בו כי טוב

"וַיַּעַשׂ אֶת הַרְקִיעַ וּגְוִי", אמר רבי יהודה: ויהי רקיע לא כתוב, אלא ויעש, שעשה בו מלאכה בגבורה עליונה, והחזיקו בכח עצום. אמר רבי יצחק: בשני נברא גיהנם לרשעי עולם, בשני נברא מחלוקת, בשני לא נגמרה בו המלאכה, ולפיכך לא כתוב בו כי טוב, עד שבא יום השלישי ונגמרה בו המלאכה, לכן בו כי טוב שני פעמים, אחד על גמר המלאכה של יום ב', ואחד לעצמו, ביום השלישי נתתקן יום ב' ונפרדה בו המחלוקת, ובו הוכן רחמים על רשעי גיהנם, ביום ג' נחלש אש הגיהנם, לפיכך נכלל בו יום ב' ונשתלם בו.

זוהר חלק א' פרשת ורא - דף כ"ח עמוד א'

הרקיע שנמצא בו השמש הירח כוכבים ומזלות זה הוא בית מקוה מים הגדול

"וַיֵּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד", וכתוב: "וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים", אמר רבי אבא: זה הכתוב נתבאר^[5], ובא וראה רקיע ההוא שיש בו חמה,

זיו הזוהר

מדינת "אלסקא" שבצפון כדור הארץ וכל זה מבואר היטב בלמודי חכמת הגעאגראפיה, ואם היו יודעים חכמי אומות העולם קופערניק וקאלאמבוס מן דברי זהר האלה לא היו מחשים כל כך הרבה שנים עד שהשיגו שהארץ כדורית ומיושבת בכל הצדדים והבריות והימים אין נופלים לתוך השמים הסובב את כדור הארץ מכל העברים לרגלי כח המושך

יג. פירוש, על כדור הארץ מלמעלה ומלמטה כמבואר להלן. יד. פירוש, גם אלה שמשונים בגוונם והם שחורים מתקיימים כמו האנשים היפים. טו. פירוש, בחצי הכדור שנמצא נגד השמש שם יום, ובחצי כדור השני לילה. טז. הם אלה המקומות שעל האופק ואלה המקומות הסמוכים לשני צירי הארץ בצפון ובדרום כמו

ולבנה, ככבים, ומזלות, זה הוא בית מקוה מים הגדול, שהוא מקבל כל מים ומשקה לארץ, שהיא עולם התחתון, כיון שמקבל המים מפזרם ומחלקם לכל הצדדים, ומשם שותים כלם, ובזמן שהדין שולט, עולם התחתון אינו יונק מן רקיע ההוא, ויונק מן צד שמאל^[יח], ואז נקרא (ישעיה ל"ד): "חָרַב לֵה' מְלֵאָה דָם", וי לאותן היונקים אז ממנה, ושותים ממנה.

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

זיו הזוהר

החזק של תנועת הארץ הסובבת את השמש בשס"ה ימים. יז. דלמה בתחלה נאמר אל מקום אחד ואחר כך נאמר ולמקוה המים דין. יח. פירוש מן מדת הדין כי ימין מרמז על חסד ושמאל על ימין.